

உ 3927
முருகன் துணை.

திருப்போரூர் ஆதினம்
சிதம்பரசுவாமிகள்
பதிற்றுப்பத்தந்தாதியும்
பரம்பரைச்சுருக்கமும்

இவை

ஹே தேவஸ்தானம் தருமகர்த்தரும்
ஆதினத்தில ஒன்பதாம்பட்டத் ததிபருமாசிங்

முத்துக்குமாரத்தம்பிரான்

சுவாமிகள் அறுமதியிவ்

வித்வான் - காஞ்சீபுரம்

சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

மாணுக்கர்

புரணை அஷ்ட்டாவதானம்

சபாபதிமுதலியாராலியற்றி

ஹே தேவஸ்தானம் உதவி

தருமகர்த்தர் கடம்பூர் சுசோத்திரதார்

வேதகிரிமுதலியாரும்,

சுகோதரர்

அப்பசாமிமுதலியாரும்

கேட்டுக்கொண்டபடி

புரணை யைச்சார்ந்த

சண்முகபுரம் - குப்புசெட்டியாரால்

புன்கத்தார்

ம. சபாபதிமுதலியாராது

கல்விவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

பிரஜோத்பத்தினு வைகாசிமீ. (187)

உ

முருகன் துணை.

திருப்போரூர்ச்

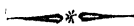
சிதம்பரசுவாமிகள்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

வேம்படிவிநாயகா காப்பு.

பூம்படியளக்கு நெடியமானிசீர்பூம்.	*
பொழிறறிருப் போரிவாய்நவனுண்.	*
டாம்படிமுனைத்த முருகவேள்கருணைக்...	*
சுனிமைகூர் சிதம்பரமுனிசீர்	*
யாம்படித்தேத்த வைங்கரநால்வா	*
யருணிறை முக்கணுநிலவும்	*
வேம்படிநிழற்கண் வேழமாமுகத்து	*
வித்தகர்பொற்பதம் பணிவாம்	*

நூல்.

பூதலத்தென்றுமுனதிருமலர்த்தாள் புந்தியிலிருத்திநின் புசு
ழ்ச்சீர், காதலித்தோதிநின்னைநாடோறுங் கைருவித்தகநெகிழ்வுந்
துக், கோதலைத்துயர் நீந்திடவருளியுநின் கொள்கையென் னுரை
செய்கேன்போரி, மாதலத்துறைசெவ் வேளருட்கிடனும் வள்ள
லேசிதம்பரமணியே. (அ)

மணிநிறையொளியுமலரதுமணமும் வருபசுட்பாலதுசுவை
யும், அணியுறுமொழியின் பொருளுமென்றியாண்டு மனுகிய
போரியெம்பெருமான், மணிவருகருணை நிழற்குடிசொருமுன்
மத்துவமெவரநிகற்பார், பண்வுறுமெளியோஞ் சிற்றறிவினதோ
பகர்சிதம்பரசுப் பெருந்தவனே (உ)

பரமேனுப்பதியும் பசுவுமைவகைய பாசமுமீதிதுவென்று
சரதமுள்ளுணர்ந்த தத்துவமூர்த்தி சுகநெறியோகவிஞ்ஞான, கு
ரவமெய்ப்பிரணவாசலச்சாரற் குலவுபோரிப்பிரானிருபொற்சுர
ணசேகரநின் சரண்பணியடிமைத் தரத்தினரிக்கென்குறையுளதே

உளதெதுமற்றுமில்லதெதுசகல வுலகமுமுயிர்த்தொகையனைத் தும், அளவிடவருதன் சந்நிதிவிலாசத் தருள்வெளியுற்றசைந்தாடச், களவறியாமை யுறைதிருப்போரிக் கந்தவேள் சரணமுன்வயமாக், கொளவருணிலைத்த சிதம்பரகுரவ கூறுநின்றொண்டரா மவர்க்கே. (சு)

அவனவளதுவா முவைதொறும்பொருத்தி யாண்டருளுடையதம்பரம, சிவமுதன்முனைத்த போரியெம்பிராணைச் சிற்றறிவெளியரெம்போற்றத், தவமிகவுளதோ வாதலாலன்ன சச்சிதாநந்தவாழ்வியனையுள், ஞவகையினுணர்ந்த சிதம்பரமுனிவவுனைத்துதிசெயமுயன்றனமே. (சு)

முயலொருமாசு மதியுடங்கொருபான் முற்றிலு மாசினைப் பொதிந்த, கயவளையெடுத்தான் டருளுநாளுளதோ கடவுளர்முனிவரயன்மால், சயசயவெனநின் தேத்திடும்போரூர்ச் சண்முகவள்ளலார்பாதாம், புயமுாலளியே சிதம்பரமணியே பொறைமிகு பெருந்தவக்கொழுந்தே. (சு)

கொழுந்ததுவயிரங் கொள்ளுமோவெறிய கொள்கையிப்பழகியமனதும், அழுந்துமோநின்பாற்போரியாண்டவர்தாட கண்புயர்சிதம்பரகுரவ, வெழுந்திடுநிற்கு மோடுமீண்டேகு மிதுநலந்தீதெனவுணரா, துழுந்துருளளவும் பொறைகொளாமனதினுறுவலி யடக்கலுன்பரமே. (சு)

உல்பெயர்நினைக்க விராட்டுவுள்ளத்தை யுல்பதிதுவாதசாந்தத்தை, யுல்குருவிருக்கை புருவமத்தியத்தை யுரைத்தவத் தேசிகனாமம், உண்டணிநிகழும் போரியாண்டவல்பே ருணர்த்துமா லவைதருபயங்கள், உல்பரமாக வுற்றனயதன லுன்புகழெவற்றி னும்பெரிதே. (சு)

பெரியதைதுணைக்கொள் பெரியரைப்பிழையேல் பெரியரிதமினத்திருவென்றென், றரியநூன்முரசு மறைவதுபல்கா லறிவுறககேட்டவற்றென்றும், புரிசுவான்றுணியேம் போர்வித்தகர்தாள் புனைதருசிதம்பரகுரவ, பிரிவிலாச்சிநியோர் பிழைபொறுத்தாள் பெரியவர்கடனன்றோவருளே. (சு)

அருமறையறியே மொருதவப்புரியே மறியிலார்கூட்டம்விட்டகலெய், பெருமையைமதியேஞ் சிறுமையையுணோம் பிறவியங்கட லுநீந்துவமோ, திருமகள்வளர் போரிப்பிராண்குருவாய்த் தெரிசனை தந்தவாநீய், மொருமையவ்வுருவாய் வந்தருளாயோவுயர்சிதம்பர தபோநிதியே. (சு)

வேறு.

திதியேபரமாரித் தம்முருணர், நிறையேபொறையேதென்
போரிப், பதியேமருவும் பெருமானார் புற்றேபற்றும் பெருவா
ழ்வாக், கதியேநிலவுசிதம்பரவான் கனமேயிருளான்மறைவுபடா
மதியேநின் துபதாம்புமமா மலையோடியேயம்பெறுமணியே (௧௧)

அணிலீவால்நீனை நீள்புனமெய்தி யந்நாளெமதலீனையேநா
டித், கணியாய்திலீறே வினையாயிங் கதிரோன்போருரிப் பெருமா
னார், பணியாழ்கடனீராபிசிதம் - பரமாமுதலீப்பரவினர்கள், த
ணியாவெழுசன்மத்தினிவிடாய் தணிவுற்றழியாநிலையினோ (௧௨)

நிலையுள்ளதனை நிலையாமல் நிலையில்லதனைநிலையுளதென்
றலைபுல்லறிவோருறவினைவிட் டரசேபுனையன் பொய்பரவுந்
தலைநல் லுணர்வோரவைகடில தன்மோரிக்கந்தனைநாழிங்
கலைவல்லசிதம்பரமுலிவா கழலைக்கருதுந்தகைவருமே. (௧௩)

தகையாதபராநந்தநெடுஞ் சலங்க்கடலாடியபெரியோர்
வகையாதெனவுள்ளுணர்வல்லா வலியோரொனவேபுழல்வேளு
மிகையாவையுநீத்தருளாயோ விரிநீர்வயல்குழ்தோருராண்
டகையாதவனாரொளியெளியுட் டங்குசிதம்பரவின்புருவே (௧௪)

இன்பமெனச்சொல்லு மதுபோரு நிறைவையேயரு மறை
யெல்லாந், தன்பயனெனவோ துவதென்று சாதனமாதிகளா லுண
ரும், நிற்பதபூசையே நாளும் நேயமுடல்செய லாமெனவுள்
ளன்பகலார்பெறுபேறுளவோ வறகசிதம்பரகுணவரையே (௧௫)

வலையாதுகொயிப்பவொல்லாம் வள்ளியொனுமுரைகொள்
வரது, விரையாதுணரின்வறிதாமால் மிகுமுணர்வானுணர்பொரு
ளுணர்வு, நிரையாவையுநீகைகண்டாய் நினைக்கொடைமுன்னது
நிகரோ, பரையார்தருபோரிக்குகனைப் பரவுசிதம்பரகனமுகிலே

முதிலையிற் துக்கைகூட்டிடிலம் முகிப்பருவத்தினலாதனியா,
தகிலமிறைஞ்சுமெழிந்தோரு-ரத்தனருட்கடலாடிமகிழ், நிகிலக
னங்கொடெழுந்தொருசந் நிதிமுறைபொழிநினைவாழ்த்தவுயர், ச
கிலமுணர்ந்தகிதம்பரமா தவறனிதருவைசதானினமே. (௧௬)

தினையளவாகியபோய்தேனுந் திருவருளாளரிடதம்பணியுந்
தனையனுகுறுதெரியாதனைத் தையையுட னுரைசெயவுளநிலையின்
உணயெவர்தடைசெயும் வலியர்கொலோ வுயர்வளநிறைபோரிப்
பெருமான், கனைசூலடிமுடி பணிவாய்மை கருதுசிதம்பரசுவ
மிரிதே. (௧௭)

அமைவுறுபோரித்திருநகரை யயில்வடிவேலன்னயடிபரவியி
மைபவர்நிலையினுமுயர்நிலைச் சொந்தைநனைத்தொழுமிறையவர்
கள், தமைநனிகண்யிவணங்குமுயர் தவந்தியெயழியாநிதியாம், உ
மைபுருள்குகணக்குளமல்லோ யுதவுசிதம்பரநிறைமதியே. (கக)

மதனசரத்திக லெலிசெயும்வாண் மதிசொரிகதிர் நிலவென்
செயுமால், வதனமலர்க்கிணையாருபினர் வரியுறுபடைவிழியென்
செயுமால், சதனநறும்பொழில்சூழ்ப்போரூர்ச் சணமுகனாருள்சி
வருளாச், * சிதம்பரவங்கொள்சிதம்பரவான் சடனாயுளங்கொ
ளுமிறையவாயே. (உ௦)

வேறு.

வரைதொறுமாட ல்செய்து மாமயிலூர்ந்துநின்வா
யுனாயினிலுவந்துள்ளத் துறைதிருப்போரியெம்மான்
வினாமலரடிகாட்செய்யும் விரகருள்சிதம்பரப்பேர்
நிறாதொடைப்பறுவட்கூர்சந் நிதிமுறைத்தமிழ்வல்லோனே ()

வல்லுற ிகொங்கைமின்னூர் வலைப்பயிமையனிந்தி
யெலலுறழ்நினதுபாத்த திருங்கணாகாண்டலெந்நாள்
கொல்லுலைவேறகணவள்ளி குஞ்சரிமனாளுற்போற்றி
தல்லுணர்வெவரிககுமலக் நவிலசிதம்பரக்கோமானே (உஉ)

மான்னெனவாட்கண் கூந்தல்மாலெனப்பயன்கொளாச்சொல்
தேனெனவெற்றிப்பத்தைத் தேய்வார்பாடுவாரிக்குத்
தானெனலொழிந்துபொரிக்க தற்பரற்குருகுநீயான்
வானெனற்கிணையுருதோ வளர்சிதம்பரவான்மேறே (உ௩)

பேறுனைப்போற்றலென்று பேதைபெய்ப்பகுந்தேன்போரி
யாறுமாமுகற்குத்தொண்டா யணுகுறவ்வரம்பெற்றுய்வான்
ஏறுசீர்ச்சிதம்பரப்பே ரிலம்பமேயன்பேநண்பே
தேறுமுப்பழசசெந்தேனே தெவிட்டிடாச்சுவைக்கற்கண்டே. ()

கண்டதுன்பெடவாநாயிங் கரு, ததாயவர்தாட்சென்னி
கொண்டதுயிர் தகாதல கூர்ந்ததிவ்வடிமைமோர்பால்
உணயிவ தாளானின்பா ளுள்ளதுபோரியெந்தை
தெருயினாகிதம்பரப்பேர்த் தூயவாங்குணப்பொற்குன்றே ()
குன்றுபோற்செல்வம்பெற்றுங்கொற்றமுங்கொடையும்பெற்றுங்
தன்றுபோற்றிதுமெண்ணும் நக்கிக்கணிமையான
நின்றுனைப்பாதப்போதை நினைகிலார்க்கென்னும்போரி
பெய்றுதயத்துண்மன்னு மெழிந்திதம்பரமெய்வாழ்வே. (உ௪)

மெய்யினைப்பொய்யென்றுமப்பொய் மெய்யென்றுமயக்குமல்
உய்யுமாறருளவேண்டி னுணக்கியலாயையுண்டோ
செய்யகம்பெரியோர் தூலப்போற் செறிபயன்வினையும்போரி
ஐயனையமுதையுள்ளும் அருட்சிதம்பரத்தக்கோனே. (௨௭)

தக்கதுதகாததின்ன தாமெனவுணர்ந்தேற்றா
மக்களுக்குறுதிசொல்கேன் வளர்திருப்போராராண்டான்
பக்கம்விட்டகலாதென்றும் பயில்சிதம்பரமுனிந்தான்
தொக்கசீர்பரவிநின்றும் ரேண்டநல்லுணர்வுதானே (௨௮)

உணவினையுடையவேண்டியொருநொடிப்பொழுதுஞ்சும்மாத்
தணவுறுதுழைப்புற்றலுந் தமக்கவற்றினும்வேறுண்டோ
குணனிறைசிதம்பரப்பொற் குன்றைவண்போரிச்செவ்வேள்
மணமலர்ந்தாளகஞ்சேர் மருந்தையுட்கோடனனிறே. (௨௯)

கோடிகாலங்கள்வாழ்ந்து கோதையர்மக்கள்செல்வ
நீடினரொன்னும்போரி நிருமலர்தரும்போரின்பந்
தேடியவாழ்ககைநீங்காச் சிதம்பரகுரவறின்போற்
பாடிலாப்பெரியோர்தொண்டி பரிவிலார்தெரிவிலாரோ. (௩௦)

வேறு.

ஆரநீள்பொழிற்போரி யம்மாண்கழல்
வாரநீடுசிதம்பர வள்ளலை
கூரவாழ்த்துகலை கூப்பவவிச்சைவன்
பாரநீங்கிதந் பண்புபிறந்ததே. (௩௧)

பிறவிநோய்க்குப் பெருமருந்தாயதாத்
றுறவுநீடுசிதம்பரத் தொல்மைசால்
அறவண்வாழ்திருப் போரியமலர்பால்
உறவுகூர்தவத் தோன்பதம்போற்றலே. (௩௨)

போற்றினென்திருப் போரிப்பிராண்டுகழ்
சாற்றியன்னவன் தண்ணளியாலிருள்
மாற்றிவாழுஞ் சிதம்பரவள்ளலால்
ஆற்றினென்மனத் தார்துயர்வேடைபே. (௩௩)

வேடுவப்பெருமாட்டிதன் வேட்கையின்
னீடுபோரிச்சடாதநர் நீணிலை
கூடுடியோக சிதம்பரக்கொற்றவர்
கூடுசேர்புத மென் னுண்பந்ததே. (௩௪)

நயநம்பன்னிரண்டார் நண்ணுபோரிவாய்
இயலுறுந்தவ மெய்துசிதம்பரப்
புயனெடுங்கொடை புண்ணியுள்ளத்தில்
வியனுறும்பத்தி வித்திவினைப்பதே.

(௬௬)

வினைவுமல்கும் வியன்பனைப்போரியின்
முனைதரும்பர மாரீர்த்ததைமுன்னிமால்
களைசிதம்பரக் கற்பகமன்பராங்
கிளைஞருக்கரு ணீழல்கிளர்ந்ததே.

(௬௭)

கிளவிபிள்ளை கிளக்கப்பயிற்றுவார்
அளவியன்னசொல் லாண்மகிழ்வாரொன
வுளமுவுந்தென் சொலுங்கொ ளும்போரிவேல்
இளவற்போற்று சிதம்பரளந்தையே.

(௬௮)

எந்தைபோரி யிறைகழற்காத்தமிழ்ச்
சந்தமாலை தரிக்குஞ்சிதம்பர
வந்தணற்கடி மைத்திறம்பூண்டவர்க்
கந்தமாநிலத் தேயிணையாவோ.

(௬௯)

பாவொன்சொலினும் மெனதுள்ளமா
தேவர்சேய்திருப் போரித்தினகரம்
காவல்கூர்ந்த சிதம்பரவண்ணலை
மேவலென்றும் விடாதிதுதிண்ணமே.

(௭௦)

திண்மையாவது போரித்திவாதரன்
வண்மையேலுஞ் சிதம்பரமாதவம்
குண்மைமெய்யன்புடைமையுணர்வரு
துண்மையின்னவர் தூற்பொருட்டேர்ச்சியே.

(௭௧)

வேறு.

தேரும்வாய்மையுஞானமு நீடுத்திறல்கொண்ட
சீருஞ்செல்வமும்வண்மையு மின்னதிருவெல்லாம்
பாரும்வாணஞ்சூழும் போரிப்பரணைபுட்
சாருந்தாய்சிதம்பர தேவுஞ்சரணன்றே.

(௭௨)

சாதந்தருதென்போரிப் பரமரிசதாசாரக்
திரதந்தருவான்வரலும் வணங்கிபெதிர்ந்தேத்தி
வரதத்தழுவுசிதம்பர தேவைவழுத்தும்பேர்
விரதங்கொளலேபொரு ளென்றமைவோம்விழைவுற்றே

(௭௩)

பதிற்றுப்பத்தத்தாதி.

ங்

உற்றதுபூமிக்கெட்டுணையும்முள் ளுணர்கில்லீர்
பெற்றதையாயச்சிற்றளவேநீர் பெறுபேறு
முற்றியதோசமாப்பதிபுத்தமர் மொழிவாய்மை
கற்றசிதம்பரதேவனாநாடிக் கருதீரோ.

(சக)

தீராசென்மத்தேயுழல்கவ்வை செருக்குள்ளம்
பேராதாணவவல்லிருடொட்ட பிணிப்பம்மா
சீரார்போரூர்வேலனைநாடு சிதம்பரவாய்
ஆராவமுதையகம்புமுயித்துண ராதார்க்கே.

(சச)

உணர்வேயுயிரோயுயிருள்ளொளியே யுயர்வாய்வே
யிணர்வாய்பொழிலேய்போரிப் பெருமாற்கினியோனே
புணர்வாருறவேருானசிதம்பர புதிதாநின்
முணர்வாய்பொற்றாளினையெயுமோந் துணையாமே.

(சசு)

ஆமைப்பொறியையடக்கிலருத்தவ மோபேசா
ஆமைக்குளதோமோனமதைப்போ லுணர்வற்றார்
திமைக்குழலாதான்ச திருப்போரிப்பதிநீங்
காமைக்குறவுபொருந் துசிதம்பர வம்மானே.

(சக)

ஆம்மையிலெத்தவமுன்னினமற்புத மதினின்னை
யிப் பமையிலோதவுமெய்திவணங்கவ மிசைவுண்டாற்
செம்மமதருஞ்சமரப்பதிநாதர் திருத்தொண்டே
எம்மையினின்பமுமென்றசிதம்பர வினறையோனே.

(சஎ)

இறைவனொனப்பேரிசையினொன்ன வெழிற்கல்வி
நிறைவொனத்தவநிலைரூர்நின்பா னின்னவுற்றோர்
நறைவனமார்தெய்போரிவருங்குக ளூர்நண்பிற்
பொறைவளர்போதசிதம்பரமாதவ புங்கவனே.

(சஅ)

புங்கவர்நாயகர்போரிநெயிம்பதி பொன்னுலகோ
ருங்கதிபாகவிருப்புவதென்றுணா யுத்தமரூர்
மங்களுானசிதம்பரதேசிகர் மாதவமே
யெங்களைநா ளுமளித்தருளுந்திரு வெண்பதுவே.

(சக)

என்முழைச்சொல்லுமில் சொலெனக்கொள வையெயுமேன்
முன்மதுகொண்டபுரித்தநெயிந்தவ மொயிம்பறியேன்
கண்மனமுங்குரமுடச்சமரப்பதி காதல்கொருஞ்
சின்மயனைத்தீயிழோதுசிதம்பர தேசிகனே.

(இ0)

வேறு.

தேசலாவுதாரகாச லேசர்சேயர்போரிவாய்ப்
பூசராதிபோருநாநி போதநீள்சிதம்பர
மாசிலாமணிக்குவாச மாலைப்புகந்தமிழ்ப்
பேசுமாலைப்புகுண்டு பேணுவார்சொலவாணரே. (௫௧)

வாணிலாநெடுஞ்சடைப் புராணர்மைந்தர்போரிதன்
காணியாகவாழ்சிதம்ப ரப்பெயர்க்கலாதரன்
வாணிலாவுபாதபூச னைக்கிசைந்தவுள்ளமே
கோணிலாவவித்தையான குன்றினைக்கடத்ததே. (௫௨)

கடல்சலாவுமண்ணும்விண்ணு மோர்குடைக்கனாகவே
படல்குலாவவாளினுஞ் சிதம்பரத்தயாகரா
மடல்குலாவுதாழைநீரி போரிவாழ்வின்மண்ணுவாய்
உடல்குலாவுமாவியென்ன வுறுதிபற்றியுய்யுமே. (௫௩)

உய்யவாசைகொண்டதற்-குஞ்நிதாதுபாவமே
செய்யஆர்வநீழிலென்ன செம்மைபெற்றுவாழ்துமால்
ஐயபோரியண்ணலுக்கு ளன்பமைந்தமாதவங்
கையறாதுகூர்சிதம்ப ரத்தனிக்கருத்தனே. (௫௪)

கருந்திணைப்படங்கொள்பு-மிசைக்களித்தகட்டினுக்
கருந்தருந்தெனத்துறுத்து மாவதென்னநிலைபெயர்
விருந்தருந்தல்கூடல்யாவு மேவுமால்சிதம்பரப்
பெருந்தவத்தினேசபோரி யானருட்பிரசாதமே. (௫௫)

சாதனம்பயின்றிலேன் றவத்தினின்றயர்நிதிலேன்
ஓதனம்பொனாடையுண்டு சேர்த்துமிக்கவுண்ணினேன்
ஆதனந்தனுள்ளமென்று போரியாண்டவன்கொளு
மாதனம்பெறுஞ்சிதம் பரப்பிரபோதவள்ளலே. (௫௬)

வள்ளிதெய்வயானையார் மணாளன்போரியுள்
வெள்ளிமால்விடைத்தியாக கைநாதர்மெய்யனை
யுள்ளியுள்ளியத்தவத்தி லோங்கிவாழ்சிதம்பரத்
தெள்ளுமாமணிக்கெனஞ்சு சேர்த்துகாதல்கூர்ந்ததே. (௫௭)

கூரயிற்கரங்கொடக் குறுப்புருந்தழந் துவின்
னோரயில்வுறுஞ்சுகத் துறுத்துபோரிநாதரிதாட்
சேரயிக்கியம்பெறுஞ் சிதம்பரச்சிரோமணி
கூரயிற்கண்மாதர்மையல் கட்டறுக்கவல்லதே. (௫௮)

வல்லித்தகொங்கைபாகர் மைந்தரீபோரிவாழ்வுதூஉம்
சொல்லித்தமாதவச் சிதம்பரச்செழுஞ்சுடர்
கல்லித்தவென்மனங் குழைந்திடக்கதிர்ந்துநீ
டல்லித்ததீதெலா மகற்றியங்குதித்ததே.

(௫௯)

உதிக்கும்வாணிலாவளர்ந் துடன்குறைந்துதேயுமால்
கதிக்கும்வெலரீபோரிவாழ் சிதம்பரக்கலாநிதி
பதிக்குஞானமானதன்மை பற்றுநரீக்களித்துளே
மதிக்குமாறுவளரீதல்தேய்தல் வாடலினிநீடுமே.

(௬௦)

வேறு.

நீடியபோரியி னுமிசிதம்பரப்
புடுடையார்பத நாடுநர்நல்லோ.

(௬௧)

நலலசிதம்பரச், செல்வரீபெருந்துணை
புலலுறரீபோரிவேல் வல்லவனன்போ.

(௬௨)

அன்பையாள்பதி, யென்பர்சிதம்பர
மன்புகழ்வேலவர், பொன்பயிலபோரியே.

(௬௩)

போரிவரன்கழல், சாரீமினொருங்கருள்
வாரிசிதம்பர, ஆரியனைக்கொடே.

(௬௪)

கொடியதுயர்க்கடல், வடியவுளத்திடை
முடிவில்சிதம்பர, அடிகளிருந்ததே.

(௬௫)

இருந்தருள்போரி, வருங்குகனன்பு
பொருந்துசிதம்பர, அருந்தவர்கோவே.

(௬௬)

கோத்தணிசொற்றொடை, சாத்திவணங்குதும்
ஏத்துசிதம்பர, ஆத்தனையன்பினே.

(௬௭)

அன்றெனவின்றெனச், சென்றெழியாதுநி
னன்றுசிதம்பர, வன்றிறலானையே.

(௬௮)

ஆனைமுகங்கிளை, யோனுறைபோரியுண்
ஞானசிதம்பர, மோனியைவாழ்த்துமே.

(௬௯)

வாழ்குண்போரியைச், சூழ்மிச்சிதம்பர
ஆழியைநாடுமின், ஊழ்வலியோடுமே. (எ0)
வேறு.

ஓடியெங்குமொண்பொருள், தேடினுந்திருந்துமோ
சேடிச்சீர்ச்சிதம்பரந், பாடிடார்பயன்களே. (எ1)

பயன்செய்போரிதம்பரன், வயம்பெறுஞ்சிதம்பரச்
சயந்தரல்நிருப்பனிக், கியன்றதண்பதனியதே. (எ2)

இனியபோரியெந்தைபாந், கனிவுகூர்ச்சிதம்பரப்
புனிதரைப்பராவுவோர், துனியுறுததூயகோ. (எ3)

தூவியன்னமார்வயன், மேவுபோரியண்ணலா
கோவல்கூர்ச்சிதம்பரத், தேவனெங்கள்தெய்வமே. (எ4)

தெய்வமீன்றோர்தேசிகன், செய்வளங்கொள்போரிவாழ்
மெய்யனாள்சிதம்பரத், துய்யஞானசோதியே. (எ5)

ஞானவாளெனத்தமர்க், கூனவண்பகைத்தெனாஉ
மானமார்ச்சிதம்பரத், தானமாவிராகமே. (எ6)

கமலமென்கழற்கிரத், தமையவைத்தலென்றுவேந்
குமரனாள்சிதம்பர, விமலமெய்த்தவத்தனே. (எ7)

தவாதசீர்ச்சிதம்பர சுவாமியேலர்போரியை
யவாவுமெங்களுண்மலர், நிவாததீபமாமரோ. (எ8)

அராவணிந்தசெஞ்சடை, நிராமயன்குமாரனப்
பராவுவோர்ச்சிதம்பரப், புராதனன்கிரூர்களே (எ9)

சிறுவர்குற்றம்பரவையும் மறுவெண்க்கொளாதருள்
நிறுவுமால்சிதம்பரப் பொறுமைமிக்கபுண்பனே. (அ0)

வேறு.

புண்ணியம்பெறும் பொருவிலார்தவம்
எண்ணிலாவதோ இவழிக்கொள்போரிவாய்

நண்ணியண்ணை நவில்செதம்பரத்
திண்ணியன்புகழ்ச் சீர்மைசெப்பவே.

(அக)

செப்புலாழுதை தெரிவைமாரீமயற்
றப்பலாகுமால் சமரமாபுரி
அப்பனூர்முனாண்-டருள்சிதம்பர
வொப்பிலாமணிக் குவகைகூரவே.

(அஉ)

கூரணம்புலக் கோளர்தம்பயஞ்
சாரவைத்திடுந் தகைசிதம்பரச்
சீரருந்தவச் செம்மல்போரியான்
பேரகங்கொளும் பெரியர்வீறவே.

(அக)

வீறுஞானமும் விரவுசெல்வமும்,
ஊறுமின்பமு முதவியாபுள்பண்
ஊறுநல்குநா னுவல்சிதம்பரத்
தேறுமாதவன் செவ்விதேரவே.

(அச)

தேரினொண்கடர் சேந்தல்போரிமுற்
சாரின்மின்மினித் தன்மையாதல்போற்
பாரினீள்சிதம் பரமணிக்குமுன்
ஒரின்வேறு தேவர்க்குளரீகளே.

(அடு)

ஆர்நமக்கெலா மாருயிர்த்துணை
தார்கடம்பெனத் தரிக்குமார்பினுண்
ஆர்வநீடிருப் போரிவாழ்வுளங்
கூர்சிதம்பரக் குரவர்போல்வளே.

(அசு)

வரவுபோக்கிலா வாழ்வுநல்குமாம்
புரவுருந்த போரிப்பிரான்றரும்
வரசிதம்பரத் தவமகத்துவன்
சரணபங்கயந் தலைக்கொள்பண்பதே

(அசு)

பண்டைவல்லிருட் பகையைவெல்வல்
 ணுண்டுபோரிவா மூத்தமன்வரங்
 கொண்டமெய்ச்சிதம்பர குணுளர்தந்
 தொண்டர்பொன்னடித் தொண்டிசெய்யவே. (அஅ)

செங்கைகூப்பவுஞ் சென்னிதாழ்த்தவும்
 அங்கையாலஞ்ச் சிக்கவுந்நலன்
 அங்கமார்சிதம் பரசுகோதயம்
 எங்களல்லதீர்த் தினிதுதந்ததே. (அக)

தந்தமாறெலித் தாரகாசலத்
 தந்திவண்ணர் வாலாம்பிகைக்கெழின்
 மைந்தர்போரியின் வருசிதம்பரத்
 தந்தைபான்மனஞ்சாரிந்து நின்றதே. (க0)

வேறு.

நிற்குநிலையுந்தன்னடிக்க ணையவுறவுந்தவட்பயிலக், கற்கும
 தியுத்தனைப்பணிவார்களுக்குத் தருகின்றாய்சரணம், சொற்குப்
 பொருளாய்ப்போரியில்வாழ் தோன்றாத்தனையே துணையாக்கொ
 ண், டெற்குண்மருவுசிதம்பரப்பே நிறைவரசரணஞ்சரணுனக்கே.

உண்ணைப்பணியவுனக்கழியா வறுதிதரும்போரிக்கடவுள், தன்
 ணைப்பணியப்பணிமறவாத் தன்மையளிக்கின்றாய்சரணம், பொன்
 ணைப்பணியைநிகரவொரு தானுநினைவும்பொருந்துமென, முன்
 ணைப்பணித்தாள் சிதம்பரப்பேர் முனிவரசரணஞ் சரணுனக்கே

சரவசரங்களரமுலகந் தனதுநினைவினிலவறுமக்
 சரவிக்னைவுதனதுசத்தை கொடுகாணுறுமென்றாய்சரணம்
 டிராமுடுவின்மலரிடிரணவ மலைஞுட்போரிப்பரஞான
 ரூவந்திணிபுசிதம்பரவான் ருன்றேசரணஞ்சரணுனக்கே (கக)

உனதுதிரிவால்கிலமெனு முருவநாமமினதென்று
மனதுஞ்ஞராதவனஞளான் மயர்வுதீர்வென்றாய்ச்சாணம்
தனதனிலுமிஞ்சுயர்செல்வந் தந்தபோரிப்பெருமானைத்
தினமுமிறைஞ்சுகிதம்பரத்தேசிகனேசரணஞ்சரணுனக்கே(௧௪)

சரணர்க்களியானினைவொழிவிற் றமுவுஞ்சொருபநிலையென்று
காணமொருங்கப்புவப்படுத்திக் கடைத்தேற்றியிவாய்சரணமுயசி
கிரணபுருவெனுப்போரிக் கேள்வன்றருபேரின்பநிலை
யரணமருவுகிதம்பரவா நந்தகுணவாரியசரணம். (௧௫)

ஆரோயெமதுள்ளுயிரிக்குறதி யெனவந்தவர்க்குமுப்புடியி
ன், துளையகலச்சொருபஞானந்தோன்றியிமென்றாய்ச்சாணம், உன
ரோபோளூர்க்குணுடையா னுடையான்றனக்குத் தானுடைமைப்
பேரோயென்னுஞ்சிதம்பரத்தண் பெருமாமணியேசரண்சாணம்

மணியேசரணம்சிவஞான வளமேசரணம்சிதம்பரப்பொன்
னணியேசரணம்போரியெம்மா னடிமைக்கியைந்தசிவபுண்யப்
பணியேசரணம்சிவயோகம் பதிந்தபரமாதந்தவமு [ணம்
துணியேசரணமெய்ம்மை பொய்ம்மையுணர்ந்ததிருமந்திரசா,

திரையில்கடல்போலுயர்சிந்தை தெளிதல்சாக்கிராதீதம்
புரையின்மலவல்லிருளில் கிவபோகம்நிலையென்றாய்ச்சாணம்
வராவில்பிரணவகிரிச்சாரல் வளரும்போளூர்ப்பரமனருட்
கரையினுறைபுஞ்சிதம்பரச்செங் கனகமேருவேசரணம். (௧௬)

மேவும்பொருளினினைவொழிந் துவேற்றோர்பொருளினினை
வாழ்முன், றுவுமிடையின்மனமிலதாற் சாதமஃதென்றாய்ச்சாணம்
யாவுந்தனதாந்திருப்போரி யாறுமுசேசன்புகழ்க்குளமும்
நாவுந்தந்தகிதம்பரமெய்ஞ்ஞானிசாணுன்றிருவடிக்கே. (௧௭)

திருவாரீவாலாம்பிகைகயிலைத் தேவர்மைந்தாசரணமென
வருவாய்சரணந்தவவுருவ வள்ளல்சரணம்பாரதந்தி

“கூடி, திருப்போரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகள் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

வருவாம்போரூர்ப்பிரானருளினொளியேசரணஞ்சரணம்வண்மை
தருவாங்கிதம்பரப்பறிதா சரணம்ஞானபூதரணை. (க00)

வாழி.

தனையோர்புகழ்வேம்படிவேழஞ் சத்திகைலைப்பிரான்பிரணவ *
வரைஞம்போரிவள்ளிதெய்வ யானைமணாளர்பதம்வாழி *
ஞருவாஞ்சாந்தவிங்கவள்ளல் குமாரதேவரிநிலைவாழி..... *
அருள்கூர்சிதம்பரத்தேவ ராதினமுமன்பரும்வாழி *

திருப்போரூர்ச்

சி த ம் ப் ர ச வ ர மி க ள்

ப தி ற் று ப் ப த் த ந் தா தி

முற்றிற்று.

உ

முருகன் துணை.

திருபயோஜர்ச்

சிதம்பரசுவாமிகள் சரித்திரம்.

உலகமிறைஞ்சுநிலைபெற்றுளதாங்க, காண்டகுளநிறைபாண்
நிறன்ஞாட்டின், வருபலபாண்டியர் திருவாசிருக்கையாய், மலையமா
தவனென நிலவுமெய்க் குரவனும், மலையளிசெயறணி வளர்தமிழ்ப்
பெரும்பயன், பொங்கப்பலவினைசங்கப்பலகைசேர், தெய்வத்த
கையதாம்வையையுமித்ததா, பெண்ணிலசீரங்கயற்கண்ணிமனாள்
நிருவினையாடலிருநாலெட்டி, நிகழ்தருதலமெனப் புகழ்திருமது
னாயிற் சங்கப்பலவர்மாபிற்றேண்டிச-சிதம்பரசுவிராஜமான் னும்
பெயரினரா - யங்கயற்கணம்மையுபாசனாவிரதமேற்கொண்டிருந்
தனர்.

கொங்குதேயத்திலுள்ளபுரூர் அவிதாசியென் னுந்தலத்தில்
வீரசைவசமயாசாரியராகிவீற்றிருந்த சிவப்பிரகாசசுவாமிகளதரு
ள்பெற்ற அவரதுசகோதரிபுத்திரராகியசாந்தலிங்கசுவாமிகள் குரு
மூர்த்தமாகி அங்கொழந்தருளியிருந்தநாளிற்கண்டதேயம் புங்க
னூரில அரசியுட்பெரிந் திளையயிற்றானே துறவுபூண்டு சாந்தலிங்கசு
வாமிகளால் ஞானோபதேசப்பெற்று அவர்கட்டினப்படி விருத்தா
சலத்தில் வந்தாருமாரதேவ மணிமுத்தாநங்ககையிலுள்ளசமரநீழ
லிலெழுந்தருளியிருக்க உமரத்தில்கண்டபூர்வம் ஒருகாணத்தாற்
காத்திருந்தபிரமரகாசஞ்ஞமாரதேவனு திணையத்தால் அவர்க்கெ
திரவரலும்பாரிநீயெனவினாவத் தனது * பூவசரித்திரங்களைவிண்
ணப்பஞ்செய்துதரிசுண்பெற்று முன்னயதேகத்தையடைந்துவி
டைகொண்டசென்றது

* பூர்வசரித்திரமாவதுதான்கைசைச்சாரலிற் காமியத்தையுத்
தேசித்துத்தவம்செய்ததுப்பரமசிவம் பிரசன்னமானபோதுநிஷி
காமியத்தைப்பற்றி வங்கேட்டதாவிவருவாகென்றுசபித்ததும்
அங்குநிஷிகாமியத்தைமுன்னிட்டித்தவம்புரிந்த மற்றோர்மூவருள்
ஒருவர்சிவப்பிரகாசர், ஒருவர்சாந்தலிங்கர், மற்றொருவர்குமாரதே
வராய்வருவொன்றது உடம் அக்குமாரதேவராற்சாபம்நிவர்த்தியாயி
டுமென்றதுமாம்

இவற்றைஇப்போதுபாடலாகிவருகின்ற சிதம்பரசுவாமிகள்
புராணத்திற்கண்டுகொள்க.

இன்னொருமாதிரித் துன்பம் தந்தது ஒருமுறை அந்த
 மகனவாமிதன் துறிகளால் தன் அவிநாசத்துக்குச் சென்று விருத்தி
 குவரும் தியமங்கலொண்டிருந்தபடிதாம் விருத்திநிமிசிரூர் அங்க
 ம்மாரிக்கத்திலொருநிர்செயபத்தியினும் அடியார்பூசணையினும் முதி
 ர்த்த அன்புள்ள ஒரு ரொட்டிபாசுவேண்டிகொளால்-அவளில்வத்தி
 ற் பிணைப்புகளேறித்து நடக்கில் மவராயிருந்தபொது அவருக்குப் பு
 த்திரர்களுடாக வறுக்கிரங்கப்பிதந்தகுமுந்தைகளுக்கு ரொட்டி
 பாரிவித்தியாப்பியாசஞ் செய்விக்கவேண்டிச்-செதம்பரகவிராஜரக்
 ளுர்க்குவரக்கணையிபசரித்து அவரைக்கொண்டெல்லிபயில்வித்துவரு
 கையில் அக்காலத்தில் வந்த குமாரதேவர் அங்குசெதம்பரகவிராஜர் அ
 ப்பிள்ளைகளுக்கு வாசிப்பிக்கின்றவன்மையையும் கல்விமாக்விமை
 யையுந் கேள்வியுற்றுநோக்கி அவரையாட்கொள்ளக்கருதிச் சிலவே
 தாந்தச்சொற்களுக்குப்பொருள்வினவஉத்தரஞ்சொல்லவிசையா
 மற்சும்மாரிருந்ததைநோக்கி நாட்வினையிவைஅரியபொருளின
 வாதலால்இன்னொருகீ விவண்வரும்பொழுதுசொல்கவென்றுரை
 த்துச்சென்றுதமதுஆசிரியதரிசனம்பெற்று விருத்தாசலஞ்சேர்ந்
 திருந்து பிள்ளும்அவ்வாறுவந்தபோது ரொட்டிபாரிகருகத்தில் கவி
 ராஜரானோக்கிவினாவமுன்னையவாறே சும்மாரிருக்கதாம்பிணைப
 ண்ணிக்கொண்டேவருவதற்குள் முன்னினவியசொற்களுக்குப் பொ
 ருள் சொல்கக்கடவைபென்று கட்டினையிட்பிள்ளேபோந்துபசித்
 துவந்துகிருபாமோக்கத்தால்கேசாதிபாதவரை மூன்றுமுறைநோ
 க்கித்தமதாசிரியரிருக்குந்திசையைமுன்னிவழிக்கொண்டனர்.

செதம்பரகவிராஜரும் அச்சொற்களில்பொருள்களையுள்ளுணர்
 த்துஅன்பும்பத்தியு மேலிட்டி அவரைவிட்டு தீங்காச்சாயைபோற்
 றொடர்ந்துசென்று அன்றிரவெல்லாம்பதந்து விடியற்காலையில் அ
 சிராசியிற்றுவாரிலிருக்கையிற்சேர்ந்தனர் அவ்வமயம் உதயகாலமா
 றதவழிகுமாரதேவர்கோமயங்களைத் துத்திருமடத்தின் தலைவாய்த
 லில்தெரிக்கச்செதம்பரகவாமி திருவவகிட இங்ஙனம்பணிபுரித்தவி
 ன்னர்த்தத்தம் தியமங்கலொருமுததுமுன்னும்பின் னுமாக இருவருந்
 பரிணயத்தின்புருத்த சாந்தலிங்கமூர்த்தி சந்திரானத்தில்தெரிசு
 த்தம்புதல்காத்திருக்க ஆசிரியர்கூடுக்கத்தினிலும் புறம்போந்து
 புக்குநிலை இருவரையுங்கண்ணுற்றுமீண்டுள்ளே பெழுத்தருளித்
 தாமிபற்றியுள்ளவைராக்கியுததம்-திபம்-அவிரோதவந்தியாரிகொ

[illegible]

இங்கு, குமாரசேவர் சிதம்பரதேவருக்கு வாதுளாகவழிவரசு
முகங்களிலும் உத்தரகைவசிக்காந்தத்திலும் நிருபணமாகியுள்ளவீர
சாமானியம்-வீரவிசேஷம்-வீர நிராபாரமுதலியிருபத்தொருநி
ஸைகையையுள்வீரசைவவிதிமுறையறுக்கிரசித்தஇயமாதிஅங்கபோ
ஷங்களையுமுணர்த்திஞானோபதேசஞ்செய்துசமாதிகூட்டியிஷ்டஅங்
வாமேதாம்அவற்றையுள்ளங்கைக்கனிபொலஹ்யமாதிரிமுத்தபையும
நற்குணரீந்தருளானசமாதிகூட்டியிருக்கையில் ஒருமயில்தோன்றி
த்தனதுசிறகைவிளித்துச்சொருபதலைமறைத்து நிருத்தம்செய்த
தைக்குமாசதேவரிடத்திலுண்ணப்படுச்செய்யஆசிரியர்அந்தாகவி
ரத்தைப்புகழப்படுத்தாமல் சிதம்பரமூர்த்தியைநோக்கியுனைக்கு உ
பாசஞ்ஞமூர்த்தியாயுள்ளது யாதென மதுரை அங்கபந்ஷன்அம்
மையெனக்கேட்டுநம்மையிருக்குப்பெரியநாயகியார்ஆட்டுகாண்டு
யிரிக்குஅதித்துணையாயிருக்கின்றபடி நீமதுரைக்குச்சென்றுஅங்க
பந்தனம்மையைப்பாசித்தால்தேவியார்உனக்குமதித்துணையாய்
நின்றஅனைப்புலப்படுத்துமென்றுவிடைதரச்சிதம்பரமூர்த்தியு
டிரியகாவணங்கித்தேவரிடே அனைத்திருவளும்புத்தலாகாதோலெ
னஆசிரியர்அப்பாஉனக்குஉபாசஞ்ஞமூர்த்தியாயுள்ளதேவியார்சந்
திதிக்கேபோதல் தலமென்றுரைத்தனர்.

சுருவாக்கிபந்தவருமல் திருமதுரைக்கெழுந்தருளிநாற்புத்
தாதத்ததாள்வெண்டிருமண்டல அளவையுள்ளேயியாரிதரிசுநத்

தந்தருளாவிடில் அங்குள்ள பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தில்தாம்விழிந்
 துவிழுகமாயிடுவதாக நிச்சயஞ்செய்துகொண்டு தேவியார் சந்நிதிக்
 கெதிரில்தாடோறும் பொற்றாமரையிலாடி நித்திய நியமமுற்றி ஒரு
 பிடிபச்சறாகும் மூன்றுகை அத்தீர்த்தமும் ஒரோவேளைப்புசிப்பாக
 வுட்கொண்டு நிழிட்டைசாத்திருக்கையில்தேவியார் சோதனைக்கா
 ரணமாகாமும்கைகாற்பிடிப்புட்கிரங்குமுதலிய நோய்களும் சம்
 பவிக்க அவற்றால் மிகவும் வருத்தங்கள் நேரிட்டும் தமது ஊக்கஞ்
 சோராமலும் அருந்தவம் தவறுபடாமலும் நிலைத்துச்சிலநாள் செ
 ல்ப்பிணிப்பு தம்மாவெழுந்திறிந்கவுய் அசைபவும் அசுத்தராய்த்தவ
 றற்றுழியும்தாப் நின்றுநிலைபெயராமல் அங்குதரிசனரீத்தம்வருகின்
 றவர்களால் அறுகுடீர்தம்வருவிந் துத்தினந்தோறுப உச்சிக்காலத்தி
 லவற்றைப்புசித்து அந்நா ளளவைவரையில்தமது விசத்ததை நிறை
 வேற்றி மீனாஷியம்மையின் அறுகிரகார்த்தம் கவிவெண்பாவே
 ளும் ஓர் தமிழ்ப்பிரபந்தம் பாடினர். அது போதிது தேவியார் திரு
 வுளமகிழ்ந்தளவிரவந்தருளி இவரது சரி ரத்தி லுள்ளபி ன்களுட லீம
 லப்பிணியுட்விலருமாறு மலர்ச்சுரத்தாற்றடவித் திருவாப்மலர்ந்த
 ருள்கிணீரூர் உனது அறுபவத்திற் சொருபத்தைமயிலாடி மறைக்கி
 ன்றதாவது, இப்பநிடலில் வடபால்பூப்பது யோசனை தூரத்திலயுத்த
 புரியென்றசுட்பிரமணியசெஞ்சீநிரம் ஒன் றுண்டு அஃது, இதற்குமு
 ல் ஆறுதரம்பிரசித்தியாட்வினங்க பிருந்திப்போது லீரணப்பட்டிரு
 க்கின்றது, இனிவழாந்தரட்ட உன் னாலெஜ்ரட்டு ஸூத்தாரணமாகி நிலைபெ
 ற்றுவிளங்கவேண்டிவதா யுள்ளது-அத்தலமுர்த்தியே உன்கருக்குரு
 வடிவாயெழுந் தருளித்தரிசனந்தந் துமேல் உண்மையவிளக்கும்
 இக்காரணமாக அக்கடவுள் உனது நிழிட்டாறுபவத்திலம்யிலுருவா
 ய்வந்து சொருபத்தைமறைத்ததென்று காண்க ஆதலால்நீயிதுபோ
 தேயத்தலத்திற்குச்செக்கவெனத்திருவுளம்பற்றினர் இவ்வாறருள்
 பெற்றகிதீபரதேவர் சிவஞானப்பேற்றையடையுட்வண்ணம் எ
 ண்ணிய அடியேனுக்கு ஸ்தலஜ்ரட்டு ஸூத்தாரணம் செய்கவென்றோ
 அருளிச்செய்தீர் தாமேயடியென்வெண்டுகொணாய நுக்கிரகிக்கலா
 மேபென்று குறையிரக்கத் தேவியாரீஇன்றுமுதல்நாற்பது தினங்க
 ளுக்குள் அத்தலத்துமுருகவேளே ஆசிரியவுருவாய்முன்வந்தருள்
 புரியுமாதலா லுனக்கு அவன் அறுபுதித்தியாகுட இவ்வமயம் தவறு
 வடிவமேமேல் ஐனனெட்டிகையருட்டிச்செய்வனவுரைத்துமறைந்

சுருளினர் அவ்வாறே சிதம்பரமூர்த்தி-தேவியார் அருட்பிரசாதத்
தைமேற்கொண்ட டடிவணங்கிப்போற்றி யுத்தபுரியென்னுந்திருப்
பொருளானோர்க்கி வடதிசைவழிக்கொண்டுவருவாராயினர். இஃது
நிற்க.

ஆந்நாளில்திருப்போரூர் ஆளுவதுமுறைஜீரணமுற்றுப்பன
ங்காடாகிப் பலவகைகொடிகளாலும் செடிகள் விருஷங்களாலும்
அடர்ந்ததாயிருந்தது அக்காட்டில் ஒருபெண்பனைச்சாரலில் பூசிப்
பிரமணயம் புற்றிடங்கொண்டுவிற்றிருந்தது அக்காட்டில் கிழக்கே
சிலர்பயிரிடுத்தொழிலினராய் விகட்டிக்கொண்டிருந்தனர். அவ்
வூரில் விஸ்தாரம் பனைமரங்களுள்ளனவாகையால் சான்றாகச் சிலர்
அம்மரங்களிற் பானம்-சாறு-நஞ்ஞ-பழம்-கிழங்கு முதலியவை யா
ல் ஜீவனஞ்செய்துவந்தனர், அவருள் ஒருவன் அப்பனங்காட்டிடத்
தில் ஒருபெண்பனைமரம் நல்லுயிர்நீர் சொங்கிவளர்ந்தது ஒலக்கோ
ர்பாளை யாக அருட்புவிச்செய்துக் குலைச்செய்திற்ருந்ததைக்க
ண்டு அம்மரத்தையடர டுந்துங்கொடிகள் குழித்திருந்ததைக்களைந்
து அம்மரத்திலேறிப் பாளைகளைச்சிணுக்க உத் தசுருடங்களைப்பகட்டி
யதனாகிடைத்தமதுவிடையனை ஒருபொழுதுகாணமிசேஷ பிர
யோசனம்பெற்று அன்னுமாலப்பொழிவில்வந்து பார்க்கமுன்போ
லவே அக்கொடிகளால் அது அடரப்பட்டிருந்ததுகண்டு அதுகளைத்
துணித்து மடப்பலனைக ளைக்கொண்டனல் அங்ஙனம்நாடோறும்
அதிகரித்துப்படர்ந்து சுற்றிக்கொள்ளும் அக்கொடிகளை இரண்டோ
லமுங்களைந்து அம்மரத்திற் குடங்குடமாக மதுவையவ்வொருவ
னே கொண்டுபோகத்தொடங்கினல் நாடோறும் கொடிகளையறுபி
பதில்மிகவும் வருத்தமுற்று அனைவருடல்களையவெண்ணி அதற்
கேற்ற கருவிகளைக் கொண்டு சிலருடல்கள்து சுற்றி வுமுள்ளபுதரிசு
ளைவெர்களைந் துவருகையில் அம்மரத்திற் பீழ்த்திசையினின்றுமேற்
றியைவி லோங்கிப்பருத்துக்கிழேயுருவியொடிய மூலவேளைப்பற்
றியரிவாளால்வெட்டஅங்குள்ளபுற்றில்திருமேனிமறைந்துள்ள சுவ
யம்புவினிடேல் தாக்கினதால் சிவப்பு உண்டாயிற்று அதனைக்கண்டு
சான்றாழ்முதலியோர் துண்ணென அச்சுற்றுத்துடித்து முரிச்சை
யாயினர் இவ்வாறுநோக்கியபிறனொருவன் அயலிலுள்ள பனைமரங்
களிலேறிக்கொண்டிருந்தவர்கட் குத்தெறிவிக்க அவர்கள் பொள்ளெ
னவந்து முரிச்சையுற்றவர்களைச்சீதோபசாரம்செய்துபெண்பனை

மீன் அடிபைப்பற்றிநன்குசோதித்துப்பார்க்க அப்புற்றினுட்கூல
 டும்புவைக்கண்மி அஞ்சிப்பத்திமேலிட்டமுருகக்கடவுளைத்தோத்தி
 சம்செய்ய முர்ச்சையடைந்து கிடந்தவர்கள் தெளிந்தெழுந்த
 போற்றினர்அதுமுதலாகஅச்சான்றார் தமக்குள்வணிக் கோர்பெரி
 யபணம்ஏற்பாடுசெய்து சுவாமிக்குக்கூனாக்கட்டிடமாகஓர்சிறு
 ஷயம்புரிவித்துஅவ்வூர்க் குடிகளுடன்கேர்ந்து சுவாமிக்குப்பூசை
 முதலியவைநடத்த ஆதிகைவொருவனாறியமித்தனர் அவர்முதலா
 ள்சுவாமிக்குத் திருமஞ்சனமுதலியசெய்துகற்பூரஜ்ஜாதனை செய்
 ளகையில்அவ்வூருக்குற்றாலயமும்அந்நிலையேவேரோர்காரணமின்றி
 ப்பற்றிக்கொண்டதுகண்மி அவவ்வாறிகைவாஞ்சி யோடிப்போயி
 னர்ஊராரும்மிசவும்பயந்திருந்தனர்அதுகாரணமாகசுவாமிகுச்
 சின்னாள்பூசைமுதலியவுமில்லாமலிருந்தன.

இப்பால் சிதம்பரசுவாமிகள் அங்கயற்கண் அம்மையருளிய
 தைவிண்ணப்பம்செய்யநினைந்து மதுரையினின்று விருத்தாசல
 தீத்திருவந்துபார்க்கஅவ்வமயம் குமாரதேவர்நிஷ்டிடையிலிருந்த
 படியால்நிட்டைதெளியக் காலநீட்டிக்கும்அதுகாறுமிங்கிருந்து
 சேவித்துச் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டின்தேவியார்கட்டளையைந
 டத்தத் தாமதிக்குமென்றுகருதி(அகண்டாகாரமயமாகிச்சுட்டிறந்
 த ககாதிதமாகி யுலகுயிர்பரமென்றுவேறுகருதற் கேலாத சச்சிதா
 தந்த சம்பூரணஜோதியிற் வசத்தராய்நின்றநிலைபெயராத)ஆசிரிய
 ளை வலமுறவந்து வணங்கிப்புறவிடைகொண்டிவடதிகைவருகையி
 த்பொம்மைப பாணையமென்னும்ஊரிற்சிவாநுபூதிச்செல்வாராகி
 டும் சதுரக்கள்ளிப்பாலே தமதுணவாக வண்பவருட்சிதம்பரசுவா
 மிகளது அநிதிவரபக்குவதையால்கைவந்தஅறுவபசித்தியைக் கே
 ள்விபுற்று அவரைப்பார்க்க விருப்பங்கொண்டிருந்தவருமாகியபூர
 ணையசுவாமிகளைத்தாமுங்காணுமாறு அவர்வசித்திருக்கும் வீதிவழி
 யேசெல்லாநிற்க அச்சமயப்பைவகறையாகலால்பாணைய சுவாமிகள்
 குணக்களையிலிருந் தெதிராய்வர இருவரும்தோக்கியளவளாவி வச
 னித்துக்கொண்டு திருமடத்தின்தெருத்திண்ணையிலெழுந்தருளியி
 ருத்தூ தந்தநாவனம்செய்துகொண்டே எட்டுநாள்வகையிராய்பக
 ல்விடாமற்சு வபாறுபவத்தைமுன்னிட்டநிலைனைப்பேசிக்கொண்
 டிருந்தனாண்டதாநாளுதடகாலத்சிவ் மேட்டிமடை யில்திரும்பிவச
 ய்பூசிக்கொண்டு சிவார்ச்சனைமுடித்து அவருடன்புசித்து விடை

கொண்டிருந்தனர் சின்னான்பின்பு ஸ்ரீமயிலாசனமென்னும் ஷேஷதி
ரத்தில் தமது குருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீசுப்பிரமணியசுவாமியை சந்நிதியில்
பாலியசுவாமிகள் திரட்சியாதந்தபூரணராயினர்.

கிளியனூர்வழியேவரும் சிதம்பரத்தேவர் அவ்வூர்ச்சோலையிற்
பாகோடிக்கொண்டிருந்த செங்குந்தரைப்பசிக் கண்ணக்கேட்க அவ்
ரீக ளன்னமிடுதற்குச்சுற்றுநேரந்தாமதிக்குமென அங்கிருந்ததம
துநிலையைக்குறிப்பாலுணர்ந்த ஒருவிதந் துவாகிய மூதாட்டியிரு
வினையொப்புமல பரிபாகம்நேரிட்டிருந்தாளாகையாத் சுவாமிக
ளைக்கண்டவுடன் பத்திமேலிட்டிலம்வந்துபணிந் துபசரித்துத்த
ந்தகேழ்வரகாலாபுற்கையமுதைப்புசித்து அம்மூதாட்டியைபக்கி
ருபாநோக்கம்செய்து நடக்கப்பின்தொடர்ந்த அம்மையைநோக்
கித்தாயேநீதொடர்வது யாதுகருதியெனவினவத்தேவரீர்க்குஅடி
யேன் பணிவிடைபுரிந்துபுனிதையாகவேண்டினேன் அஃதுபாவி
த்தருளலவேண்மிமென்றுபோற்றக்கேட்டு நாம்திருப்போரூரொன்
னும் ஷேஷத்திரத்தைஜீரணோத்தாரணம்செய்கவென்று மதுபாயங்
கையற்கணம்மை யருளியவாறு அப்பதிக்குச்செல்லாநின்றோம்இ
ன்னும் ஓராண்டிருந்ததம்பால் வருகவென்றதுவருசெய்து-மலை
கால்யாறுகள் பிற்படக்கடந்துதிருப்போரூராகிய பனங்காட்டில்
ஊகியங்கு வள்ளைப்பூடால்நிறைந்தஒரோடையக்கண்ணுற்றுநிய
மங்களைமுற்றிஅவ்வழி வந்தோனாஇங்குக்கோயிலிருக்கின்றதா வெ
ண்ணச்-சுவாமீ-மலைச்சாரலின்கீழ்பால் வேம்பழவிதாபசுர் கோயி
லொன்றுள்ளதெனசசிதம்பரத்தேவரிளினையார் சந்நிதிக்குவந்திரு
ந்துஅன்றுமுதலிரண்நிநாள்வரைஅத்தீர்த்தத்தின்மூழ்க்செவபூசை
முதலியவற்றை முடித்துவசித்தனர். மூன்றநாள் மாலைப்போதில்
அத்தீர்த்தத்திற்கு வருகையிற் கள்வரிசுவரீசுவாமிகளணிந்துள்ளஆ
பரணங்களைப்பறித்துக்கொண்டு போகப்பதுங்கியிருந்துவெளிப்
பட்ட மாத்திரத்தில்அவர்களுக்கருக்கண்கள்தெரியாமற்போய்நடுங்
கிநிற்க நீங்கள்யாரொன்றுசுவாமிகள்கேட்டவளவில் தாங்களின்கு
றொன்றும் செய்யவந்தகாரியம்இன்னதென்றும்சொன்னவுடன்தா
ம்பூண்டிருந்தஆபரணங்களைக் கழற்றிக்கொடுத்தலும்அவர்கள்பெ
ற்றுக்கொள்ளாமல் மிகவும்அச்சமுற்று நமஸ்கரித்துத் தேவரீரது
தெய்வத்தன்மையைச் சற்றும்அறிபாதபாபிகளாய்க்கண்ணொளியி
ழந்தோம்ஊழித்துக்கடாக்கிக்கவேண்மிமென முறையிட்டொன்றி

டச்சுவாமிகள், கள்வர்களை இழந்த கண்கள் வாக்கூடுமோ வென நான்
கள் அறிவின் நிச்செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்து எவ்வாற்றானும் இ
ப்புலனாநான எங்கட்குக்கண்கள் தெரியும்படி கிருபை செய்யவே
ண்டிமென்று பிரார்த்திக்க நீங்கள் இதுகாறும் களவாற்சம்பாதித்த
பொருள்களுள் உமது சீவனம் ஒத்திருச்சென்றது போகமிகை
யாய் நிற்குப்பொருள்களை முருகக்கடவுளுக்கு அந் பணமாக உட
ன்பிவீராயின் கண்கள் விளங்குமாறு சுவாமிகடாகுறிஞ்ஞென் ற
தைக்கேட்டுத்தஞ்செய்தோமென்று பாத்திலவீழ்ந்து தெண்ட
னிட அக்கணமே அக்கள்வரையாவர்க்கும் கண்கள் தய்யுத்தெரிய, ச
ுவாமிகள் அப்பொருள்களைக் கொண்பவருகவெனக் கட்டையிட்டு
வள்ளையாரோடையில் நீராடி நித்திய நியமங்கன்புரிந்து அப்பணங்
காட்டை நோக்கி வருதலும் அதன் நயிலி ஒருபெண்பனை மூலத்தில
புரி சுப்பிரமணியம் சுயப்புவாய்முனைத்திருந் தருளியதைப்பார்த்
து அன்று கொடங்கிச் சுவாமிசுந்திரியிற்சரணசம்பந்தமில்லாமல்த
ரிசனமாத்திராட்டுப்பதுகொண்டிடுங்காபா கோயிலில் வசிப்பவரா
யிருந்தனர் அங்ஙனமிருக்க ஓர்நின்ம் முருகக்கடவுள் குமாரதேவனா
ப்போலெழுந்தருளக்கண்பிசிதம்பரசுவாமிகள் அச்சமுற்றுவிநாந்
தோடிச்சென்று சரணஞ்செய்துநிற்க ஆசிரியர்நோக்கிநிவண்வசி
ப்பது எல்லையென உங்கயற்கணம்மையருளியதைவிண்ணப்பம்
செய்ய ஆயின் யாம்குருட்டுமுருகக்கடவுள் தீர்ப்புப்போம்வருக
வென்றுமுன்னுட்பிலி னுமாந் தொடர்ந் தன்னுட்போதுசுவாமி
கள் ஆபிரியனாநோகவுட்பிலி இவ்வாலயம் எத்துணைவிசாலமும்
ன்மைபுமாவு யிருந்ததைக்கேட்டனர், அந்நிகு ஆசிரியர்சிதம்பரா
சுவாமிகது நெற்றியிலிருவெண்ணீறுசாத்தி நேத்திரத்தாற்பரிசித்
து ஆலய அளவும் தீர்த்தத்திருவிழுதலியவையும் பார்ப்பாயென்
ன அவ்வாறுபாரிக்குங்கால் ஆலயங்குட்புகருகம் அந்தராளம்மஹா
மண்டபம்சர்வவாதீத்யமண்டபம் தேவியார்சந்திநிமிடைவளாகம
திருமதில்கோபுரவாயில் மயில்மண்டபம் அஷ்டம்பம்பஸ்சீடம்பி
ராகாவிநிமாடவிதி மடாலயம் தீர்த்தமுதலியயாவும் சிற்பநூல
ளவைப்படியனந்த விசித்திரமாகவுச்சிறப்பாவுய்வினங்கக்கண்ட
னர் ஆசிரியர் அவ்வாலயத்துட்புகுந் துமுருகக்கடவுள் சந்திநிதிற்
சிதம்பரதேவர்க்கு அதுககிரகித்து ஹாஹாவென்றருளிய மஹாவாக்
கியத்துடன் மூலஸ்தானத்திற் சுயப்புவாய்வீற்றிருக்கும்படிமைத்

தாயேநோக்கியஞ்சலிமுகிபுத்தாராயினர் அப்போது முருகக்க
டவுளாகிய ஆசிரியரது திருவடிகளையெதிராக்ககொண்டு வடிவிகை
யாப்பச்சாஷ்டாங்கமாகச்சரணம்புரிந் தெழுவுந்தருமுன் ஆசிரிய
வுருவாய்வந்தருளியமூர்த்திதிருவுருக்கரந்தனர்-சிதம்பரதேவர் எ
ழுந்துபார்க்கையிடுகவாமிபனைமரமூலத்திற் படைப்பபடியேயிரு
க்கநோக்கியளவிலாத ஆனந்தவசத்தராயநிசயித்தனர்.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியமேசிதம்பரசுவாமிகளது ஆசிரியராகியரு
மாரதேவர்வடிவாயெழுந்தருளிய நுக்கிரகம்புரிந் தாட்கொண்டப
டியால்சுவாமியேதமகடிக் குருமூர்த்தமாகநின்றது அந்நாள்தொ
டங்கிச் சரணசுப்பந்தம் நடந்துவருகின்றது-பின்புகலிவெண்பா
வால்நெஞ்சவிழுதுதுளும் ஓர் பிரபந்தமியற்றிவிருத்தகிரியின்
கண் குமாரதேவர்க்கனுப்பிவிநாயகர்கோயிலில் வசித்திருந்தனர்.
அதனைப்பறித்த ஒருகுலாலம்பிள்ளைகள் அவ்வாலயத்தின்வடபாதுள்
ளகண்ணுவப்பேடெனியுமூர்க்கருகிற்கீழ்பாலநெடுநாளாய் மேத்
திரந்தெரியாதிருந்ததமதுதந்தையைப்பார்த்துஐயா, வேம்படிவி
நாயகர்கோயிலிலுர்பெரியவொழுந்தருளியிருக்கின்றனாஅவரை
ச்சரணபுகில்உமகருக்கண் தெரியுப்படிசெய்தருளுவரெனின,வய
தால்முதிர்ந்தஅக் குலாலம் மைந்தர்சொல்லைநம்பி சுவாமிகளிடத்தி
ற்சென்றுபிரதக்ஷிணநமஸ்காரஞ்செய்துபகதிபூர்வமாக வேண்டி
கோள்செய்வதற்கு-சுவாமிகள் ஸ்ரீசுப்பிரமணியம் நீயெண்ணி
யாங்குக்கடாங்கித் தருளுமென்று சிந்தித்தவுடன் அவனுக்குக்கண்
ணிரண்பித்தெரிந்தன அக் குலாலந்தேவரீர் இத்தலத்தினில் அம்அ
டியேயன் சிறுகுடில்கண் ஒருபுளியமரமிருக்கின்றதுஅங்கெழுந்த
ருளியசிக்கலாமென் னுபசுர்த்துப் பிரார்த்திக்கஅன்றுதொட்டிஅம்
மரநீழலில் வந்துஅகனியளர்த்துக்கொண்டிவீற்றிருந்தனர் மந்திர
ரிநாள்திருப்போரூராயபித்தவடகிழக்கிலுள்ளகாலவாகமென்னு
மூரிலொருமுடவன்சுவாமிகளைததரிசித் துச்சரணமடைந்து*நெகி
டியிற்றிபூத்த திருநீரருளப்பெற்றுக்கொண்பிபவித்திரனுகிலான் இம்
மகிமையைக்கேட்டவநேகர்தம்மைவருத்தியவெப்பநோய்-சூலை
வயிற்றுவலி-மஹோதரம்-காமாலை-சூடல்வாதம்-சூட்டம்-பெருங்
பாடு-தலைவலிமுதலியபெருநோய்களை நிவிர்த்திசெய்துகொள்ள
வேண்டியங்குவந்துவழிபட்டிவணங்கிச்சுவாமிகள் அருளியநெகிடி

* நெகிழி என்பது - நெகிழ்வெனமருவியது.

த்திருநீற்றுமருந்துபெற்று அவ்வவ்வியாதிகளினின்றும்நீங்கிச் சுகமுற்றனர் இப்பான்மையோராற்சிலகாணிக்கைகள்சேர்ந்தன. அவற்றுடன் முன்சொன்ன கள்வர்கள்கொணர்ந்த திரவியமுதலியவற்றைச்சுவாமிகளிடத்திற்செலுத்தித்தாமும் அடிமையாயேவற்பணிசெய்துநின்றனர்.

அங்குள்ளருடித்தனக்காரர்களுக்கும், சான்றோர்களுக்கும்மிகிமையைக்கேள்வியுற்றுவந்துபிரதக்ஷண நமஸ்காரஞ்செய்தெதிரிநின்று இவ்வூர்ப்பணங்காட்டில ஸ்ரீகந்தசுவாமியுலயம் ஜ்ரணயாகிசுவயம்புவாங்குசுவாமிமாத்திர மிருக்கின்றது. அதற்குப்புகைபரிந்துகற்புரஜ்ராதனைசெய்யில் ஊர்பற்றிக்கொள்ளுகின்றது, அவ்வாறினிநேரிடாவண்ணம் ஆலயஜ்ரஞ்சுத்தாரணம் செய்துநித்தியபுகைமுதலியவும்நடத்துவிதித்து இவ்வெளியோங்களையும்காத்தல்வேண்டிமெனக்குறையிரப்பக்கருத்தினைசந்துநாம்பரதேசியானதால் நம்மால் ஆவதென்ன அளவற்றதிதிவேண்டிமே ஆயின்று நமதுவேண்டுகோளின்படிஅவைக்கு முயற்சிபரியத்தொடங்கினால் நீவிரசெய்யுமுதலியாதெனவினாவமதுபத்யாகிய இக்கிராமத்தைஆண்டவர்பொருட்டித்தந்திடுவதுமஹிக்கடவுளுக்குவேண்டியஏவல்களனைத்தும்யாங்களேசெய்கின்றோமென்று நுநுதியாயுரைத்திட, அந்நவம்இதுபோட்டிதேசெய்யந்மொடங்குவிராயில் திருப்பணிமுதலியவற்றைநடத்தலாமெனவுரைத்தருளினர் அக்கணமேஊரார்செப்பேட்டில்வரைந்துதத்தஞ்செய்துகொடுத்தல் சுவாமிகளானுரையின்படிநடந்துவரத்தொடங்கினர்

அன்றே ஏறந்தவியாலும்தரிசுறாத்தய்வந்தவர்களுதவியாலும்ஆலயத்திருப்பணியைநடத்தவேண்டிக் கற்பககிருகம்செய்யத்தொடங்கியபொழுது முன்னாக்கூறிய திரியனூர்ப்பாதிரியில் கண்ணிருந்த முநாட்டி-சுவாமிகள் சட்டையிலிப்படி (காணிக்கைசேகரித்துக்கொண்டு) இவ் சுவரவேண்டிமென்றப்பரிசுத்தனைக்குப்பொருள்வருவாயில் னையால்அங்குள்ள செங்குந்தா நூலிழைக்கையிலும்பா கோடுகையிலும் புடைவைகள் நெய்வினும்நிலத்திற்சிந்துகின்றதுவை ஊரல்களோநாடோறுமெடுத்துச்சோத்துச்சிவத்தியானத்துடன் கோவைசெய்து பின்படுவாக்கி அந்நூற்படுகளைப்புடைவைநெய்வித்துவிற்றநிலம் ஒருபொங்கிலடத்தது ஓராண்டுகழித்து அக்னைக்கைக்காண்டங்கிருந்துதிருப்போரூர்சேர்ந்துசுவாமிகள்வீற்றிரு

க்கும் ஆச்சிரமத்தேடிவந்து தரிசனைபெற்று அப்பொன்ஓன்றையு
 ம்ருருகாணிக்கையாகவதைத்து வலம்வந்து நமஸ்கரிக்கச் சுவாமிகள்
 நோக்கியநாளளவும் இப்பெண்பால்மெய்வருந்திச் சம்பாதித்து
 க்கொணர்ந்து செலுத்தியபேரன்பிணையுள்ளவந்து அப்பொன்னை
 த்தமது திருககையிலேநீச்சிச் சென்னியிலும் நெற்றியிலும் கண்ணி
 லும் தொளிலும் மார்பிலும்வைத்துவைத்து ஆனந்தத்தாலாடி அத
 னைகவற்பகிருகத்தில்கிதரவேலைக்குப்பயோகித்தனர் அத்தருணத்த
 ரிசனார்த்தம் அங்குவந்திருந்த செலிசுப்பாணாயத்தாசெட்டியாரொ
 ன்பவர் அவ்வற்புத்ததைக்கண்டு இரண்டிபைவராகண் கொண்டுவந்
 து சுவாமிகளுக்குமுன்னேவைத்து வணங்கி அந்நிதியில்மேல்கண்
 ணைக்கஞ்செலுத்தாது எட்டுநாளைக்குப்பின்னர் ஒருவாறுள்ளந்தி
 ரும்பியிந்நிதியைத்திருப்பணிக் குப்பயோகித்துக் கொண்டினைன்
 றேவலோர்க்குக்கட்டளையிட்டனர் அன்றியும் நாடோறந்தரிசன
 த்திற்குவருகின்றவாகள் செலுத்தும் காணிக்கைகளாகிய நிதியனைத்
 துப்புவவர்களைக்கொண்டே சந்திதானத்திற்சேர்த்து கெற்பக்கி
 ருகம்அந்தராளம்மஹாமண்டபம்மயிலமண்டபம் துஜஸ்தம்பம்
 பலிசுடம்இவற்றைநிறைவேற்றுவதித்து மந்திரவிசேடமானயந்திர
 ஸ்தாபனமுமிப்பற்றிக் கும்பாபிஷேகமுதலியவும்நிறைவுறுத்துநித்
 தியபூஜைஆராதனையை நடத்திவந்தனர்

திருப்போரூர்த்தலத்திலவசித்து-பிரகரிப்புபாதைகளைவிசர்ச்
 சனஞ்செய்வதுதகுதியல்மேன்றுசுருதித்தாட்வீற்றிருந்த புனியம
 ரத்தினத்தென்கிழக்கில்தவஞ்செய்தற்கிசைவுள்ள ஓர்பரிணாமமியற்ற
 வெண்ணிச் சாஸ்வதிகூடப் பூசையிடப்பெரிக்கவையுள்ளவற்றைநி
 ருமித்து அதன்வடபாலிருந்த சிறுஞானத்தைத் தடாகமாக்கிஅதன்
 மேற்பாங்கில் மடசுவரொழுப்பித் தட்டோடுமேய்த்தவர்குற்றாலய
 ம்கட்டுவித்ததில்விநாயகபுரத்திட்டையும்கூலையுதிரத்திட்டையுப்
 பரிந்துபிள்ளையார்க்குச் சுந்தரவிநாயகனானத்திருப்பெயரிசாத்தித்
 தடாகத்திற்குவேலாயுதத்தீர்த்தமெனப்பெயர்கூறினர். முன்னர்ஸ்ரீ
 சுப்பிரமணியமூர்த்தி யாலயத்திருப்பணிதொடங்கினதான்தொட்
 மித் திருப்போரூர்ச்சந்திதிமுறையெனப்பெயரிட்ட ஞானநூல்ப
 ஞ்சாதிகாரவினகதமுதலியனநிலபெறவியற்றி ஆதியிற்றாமாரதேவ
 ர்முன்னிலையிற் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் உலாயிடுகவென்றருளியவை
 ராக்கியசதகமுதலியஎல்லாநூல்களுக்கும்பரிபுரத்தியாயத்துசெய்து

பாதிரியம்மையாரீக்கு அறுககிரகித்து ஞானம்மை யெனத்தீக்ஷாநா
மந்தரித்துக்கட்டினையிட்டபடி அவர்-பரிஞாமத்திலிழைப்புறமார்க
கத்திற்குவடபாரிசத்திருந்தகயத்தபெரியவாவியாககி யதற்கு
வற்றாநீர்க்குளமெனப்பெயரிடினும் அதுகலைச்சார்பில் நந்தவ
னம்மண்ணீர்ப்பந்தா இத்திருப்பணிகள் செய்துகொண்டு அதல்வ
டகையில் ஆத்மார்த்தமாகச் சிவலிங்கபிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்தி
ருந்தனர் ஒருநாளா ஞானம்மைசிதம்பராதேவரிடத்திலவந் அநமஸ
கரித்துமாணிக்கவாசகருவாயிகள் ஓநியருளியதிருவாசகத்திற் “புண
ர்ப்பொதுக்கவெந்தையெல்லீ” எனமுதல்வந்தபாசுரத்திற்குப்
பொருளருளிச்செய்தலவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்துப
ண்ணுதினந்தோறுப்பிரார்த்தித்துவருளையில் ஒருநாளாகமுற்று
அப்பனுவற்குப்பொருளுணக்கஊடுது அளவிறந்தஎட்டில்லமுத
இடங்கொடுத்தவளரிந்தவருகையில் முருகக்கடவுள் ஆசிரியமூர்தி
தமாகவந்துச்சுவையருளியிப்பனுவலசொல்லிய நிருவாதஜோதி
ருவாசகத்திற்குப்பொருள் சொல்லாமற் சிற்சபையே யதற்குப்
பொருளெனகாட்டி யிருக்கவும்துப்போ ஊரையிட்டபங்குமோ
வெனத்திருவாரம்மலரித்தருள மூலசிதம்பராதேவர் பெண்பால் வே
ண்டுகோவா லியைந்தவனாசெய்யததொடங்கியதென்றிறைஞ்சின
புறியில் அய்மீவார்பனுவற்குப் பதவுரையாகச்சொல்கவென்றுகூ
றிக்கடவுள்மறைந்தருளினர். ஆதலால் அவ்வோர்பனுவற்குமாத்திர
ம் சிதம்பராவாயிசள பதவுரையருளிச்செய்யக்கேள்வியிற்று அம்
மைஆனந்தமடைந்து அதல்யின்னர் நெடுநாளிருந்து ஓர்வகாஷிப்
பெண்ணுக்கு அறுககிரகஞ்செய்து ஆரியர்கட்டளைமேற்கொண்டு
கிளியனார்ப்பாதிரியென்னும் தலத்தைதண்ணீரினிட்டா நுபவமெ
னப்பெயரிடெற்ற தோர்சாத்திரமியற்றிநிஷ்ட்டா நுபூதியில் ஒருக்க
முற்றனர். சின்னா ஞானபிஷ்டா வகாலியம்மையும் ஓடுக்கமாயினர் இ
வ்விருவர் சமாதிபுடும்பூரில் இந்நாளளவும் ஆராதிக்கப்பட்டிள்ளன
இங்கு, சிதம்பராதேவர் அநந்தமாண்மியங்கருடலில் ஐம்பதாண்
டிற்குக் குறைபாமல் லீந்திருக்கையிற் செல்வினப்பட்டினைத்திற்குப்
பகத்திநாழிகவழிச்சேய்மையில்மேற்றிசையி லுள்ளபூவிருந்தவல்
லியென்னும்ஊருக்குட்கிடையானகோவூரில் துருவவேளாண்மா
பித்தேருன்றியதின்பராத்தகுமுதலியென்பவர்புத்திரரும்பும்மலவில்
ஊராயமுதலிதெனகத்திருமாகிய சிவசங்கரர் எஸ் னும்பெயருள்ள

ஓர்சிறுபிள்ளையையினமைப்பருவம்மேற்படுவதற்குமுன்னோதிரு
ப்போரூர் முருகக்கடவுள்ஆட்கொண்டருளியவாறு அவர்சென்னி
யிற் சடையுற்பத்தியாகியமயக்கமடைந்தவர்போலவுயித்தடைய
ர்போலவும்தெய்வங்கோட்பட்டார்போலவுமொழியும்பாடியும்கூ
த்தாடியும் தீர்த்தங்கனிஷ்டமுழங்கியும் விபூதியுத்தாளானஞ்செய்துபி
வ்வாறு கோலாகலமாவிருக்கஅவர் தந்தைஅவற்றினுமைமையறி
யாமல்ஆயுள்வேதியகாகொண்டமணிமந்திர ஒளவீதமுதலியவற்
றைப்பிரயோகித்தும்துணைநீங்காமையாலஅக்காலத்திலஜீரமணத்
தாரணமீகி விளங்கியுள்ளாரூப்போரூர்ச் சந்தியின்கடவுட்டன்
மையையும்சிதம்பரதேவர்மஹாத்மியங்கனையும் பலரும்சொல்லக்
கேள்வியுற்றுத்தமதுபுத்திரருடன் திருப்போரூரடைந்துசுவாமித
ரிசனம்செய்துஇந்நியமத்திற் சின்னஞ்ஞெழுதியும்அவைநீங்காநிருந்
தமையாற்சிதம்பர தேவரிடத்திற்குச்சென்று வலம்வந்துபணிந்த
ஞ்சலிசெப்து புத்திரனெய்திறிற்கிடத்தி சுவாமிகளேஇக்குழைந்
தைகரு நேரிட்டபிணியையறிவித்தித்தாளவ்வேண்டிமென்று வருந்
திமுறையிட அப்பிள்ளையின்குறிப்பையுளருணர்ந்து தந்தையை
நோக்கிஅப்பாஇப்பிள்ளையெய்துதுக்கொண்சிந்திக்குச்செ
ன்றால்ஆறுமுகம் துணைசெய்யுமென்றருளிச்செய்ய அவ்வண்ணம்
தந்தைகுழைந்தையுடன்அங்கடைந்துஅபிஷேகமுதலியவைசெய்
வித்து-கற்பூராராதனைசெய்யும்போது முருகக்கடவுளைத்தோத்திர
ஞ்செய்யவற்றிலையிற்அங்கிருந்தவருள்ஓர்சிறுவன்பெரிக்கடவுள் ஆ
வேசமாகஇக்குழந்தையைநாமாட்கொண்டோமாதலால்உனதுபி
ள்ளையன்று நமது பிள்ளையாகுமிப்பிள்ளையை நமதுசந்திதானத்
தில்விட்டிடக்கடவைபெனக்கட்டளையிட அதுகேட்டவுடன்மனங்
களித்துத்தந்தைபுத்திரனைச் சிதம்பரசுவாமிகளிடத்தில் ஒப்புவித்
து விடைபெற்றுநீங்கினபின்பு வீரசைவவிதிப்படிசிவலிங்கதாரண
முதலியவற்றையநக்கிரகித்துச் சிவசங்கரத்தப்பிரானெனப்பெய
ரித்தந்தொத்திருநீற்றுப்பையுமவேலாயுதமுமீளாதாம்பாளமும் பின்
னாகையிற் கொடுத்த குழந்தாய்நீயினின்றுதொட்டு ஆலயத்திற்சென்
றுநின்றுபிச்சையேற்றுத் திருப்பணிகளை நடத்திவருகவென்று கட்ட
ளையிடப்பிள்ளை-சுவாமீஅடியேன்சிறியன் ஒன்றும்எனக்குத்தெ
ரியாதெயெனவிண்ணப்பஞ்செய்தனும் சிதம்பரதேவர்அப்பாஅ
ங்கு வருவோர்சளுக்கு ஆறுமுகத்துணையென்றுதிருநீற்றருவாயா

யின் திருப்பணிதானே நிறைவேறும் அது செய்கவென்று விடையளி
க்க அதனை மேற்கொண்ட ஆலயத்திற்கெய்மிருந் திடையிடாமல் மு
யன்று திருப்பணிகளையும் பிரமோற்சவமுதலிய சிறப்புகளையும் த
டத்திவந்தனர்.

பரிணாமத்துட்பூஜாமடத்தி, மேல்பாற்கூடத்தொடுக்கவுறை
புள்வநியாகச்சுரங்கட்செய்வித்து அதற்குத்தெல் பால சமாதி உள்ள
றைகட்டுவித்து அதை தாடோறும் சுவாமிகள் திட்டை கூடியிருந்த
து. சிவ்னாள் பின்னர் இடபரவிவிசாகபெளர்ணமியில் தாட்சமாநியி
ஸ்திரதிகையாந் தபரிபூரண நிலையிற்கலவாமற்கல். அந்நிருப்பெவ்வி
வருவதுணர்ந்து அதற்கு முன்னொளகிய சுவாமிநாளைத் தீர்த்திசுவ
சங்கரத்தவரையழைத்தருளி அப்பாறு முதலினி ஆண்டுதோறும்
இச்சுவாமிநாளிலிங்கும்க்குரபூலஞ்செய்வித்து மறுநாளாகிய விசா
கத்தில் ஸ்ரீசுப்பிரமணியமூர்த்திக்கு மகாபிஷேகம் நடத்தி - சுவாமி
திருமுகமண்டலவுபரப்பிரமாணம் திருப்பாவாடையி ன் சுபாஷ
னமும் பருப்புநெய்பால்தயிர்பதார்த்தபக்ஷண பலவாகக் கருத்
படைத்து நிவேதித்து ஆராதித்துத் தெரிசித்து வரக்கடவையெய்
ம் முன்னாநாள் இத்தலவிநாயகராகிய வெட்புடிவித்தேசுரர்க்கு அபி
ஷேகம் நடத்தி (ஆண்டும்தோறும் வசாகபெளர்ணமியில் ஸ்ரீசுப்பிர
மணியசுவாமி மகாபிஷேகமுதலிய சிறப்புகள் நிரவிக்ரமாதிறை
வேறும் பொருட்டு நாட்பிரார்த்தனைச் செய்து கொண்டபடி) ஆயிரத்
தெட்டுத் தைங்காய்க்கூடல் மகாதேவத்தியமுதலியவும் நிறைவே
ற்றக்கடவையென்று அதுதொடங்கிப்பிரணவமடித்து யாகநகலா
சநாதர்கோயிலமுதலிய சந்நிதிச் சூழமுறைப்படியபிஷேகாதிக
ள் செய்வித்துத்தரிசனம் செய்துவரக் கடவையென்றுங் கட்டளைப
ணித்து அன்றும்க்குரபூஜைபைநடக்கக்காட்டி மறுநாள் வைசாக
பெளர்ணமியாதலால் மாணாக் கனா ஆலயத்திற்கு அப்பதனும் மகா
பிஷேகமுதலியவற்றைத் தமதுகருத்தி ன்படிநடத்த அவரவ்வாறு அ
ங்குநண்ணி அச்சிறப்புக்கொநடத்தக்கொண்டிருக்கப் பரிணாமத்தில
சுவாமிகள் வேலாயுத்திர்த்தகங்கின் முழக்கச் சிவபூஜையாராதனைகளை
முடித்து ஒய்க்கவுறையுளில்கண்ணிப்பிட்டை கூடியிருந்தது. இ
துநிற்க.

ஆண்மாக்களுக்கு நிறைக்கமுத்திரருவதாய் முன்னோர்காலத்திற்
பரமசிவமேதழந் திழம்பாட்வளர்ந்தோங்கிட்பில் உகங்கட்டுத்த

க்கவாறு மலைவடிவாப்பிள்ளங்கியிருக்கின்ற திருவண்ணாமலைப்பிற்தோ
 ணுசலதேவர் எல்பவர்தமகருஅருணகிரிமூர்த்தியே குருவாய்வந்த
 றுக்கிரகிக்கப் பெறலவேண்டுமென்று வைராக்கிய விரதமேற்கொ
 ண்டி முப்பதாவதுவயதுதொடங்கித் தொண்ணூறுவயதாகுமளவு
 ம்நியமந்தவறாமற்கிரி பிரதக்ஷணம்செய்து வருகின்றவர் ஓர்ஆதி
 திலஅடியண்ணாமலைக்கொயிர்புறத்துவரும்போது சிவபெருமான்
 செயலால்தாகமிகுந்து மூர்ச்சையாயிட அண்ணாமலைபார் ஓர்ஆதி
 சைவராட்க்கலயத்திற் றண்ணீர்கொண்டுவந்து மூர்ச்சைதெளிவித்
 து நீயித்தீர்த்தத்தையுண்டுசொபந்தவிர்தியென லும் அடியேன் அ
 றுபதாண்டளவாய் அண்ணாமலைபார் குருவடியாய்வந்தருளல்வே
 ண்டிமெனுப்த விரதத்தாற் கிரிவலிப்பருகில்மேன் அதுகைகூடுமுன்
 னா ஜலபானம்செய்யுத்தக்கதில்லையென்றுநியாயுதாத்தமறுக்க
 அங்ஙனம்செய்த ஆதிசைவவேதியரிகலியுத்தில் அண்ணாமலைபார்
 குருமூர்த்தமாகவந்தருளிச்செய்வதியலாது ஆயினும்இத்தலத்திற்
 குகருணதிலைசக்கடற்கலாச்சாரலில் பூபிரணவசைம்புறஞ்சூழ்ந்
 துள்ளயுத்தபுரியென ஓர்புண்பதலமுள்ள அதுஅதில்கிதம்பரதேவொ
 ண்றொரு பெரியவருளர் அவர்நாளதுதிங்கள்விசாகநாட்பெளர்ண
 மியிற்பூரணதசையடையவுள்ளார் அதற்குள் அங்குச்சேர்வையாயி
 ண்அவரால்கோரியபடிந் றுபதேசத்திடைக்குமென்று கூறிமறைந்
 திடச்சோணுசலதேவர் இக்கண்டவடிவம்சிவபிரானெயென்றுணர்
 ந்ததுதயாநித்து ஜலபானம்செய்து அந்நிலையேதாழ்க்காமல்வழிக்
 கொண்டு மலைகாடியாறுள்ளனகடந்ததுதிருப்போருளில்வினாந்துவ
 ந்து(இங்ஙனம்நடந்தவாறுநானநோக்காலநிந்துதமதுவரவுபார்த்
 திருந்த) சிதம்பரசுவாமியைத்தேடித்தரிசித்துவலம்வந்துசரணம்
 செய்யச் சுவாமிகள்தோக்கி நீவிரியாவொனவினவலும்சோணுசல
 தேவர்.

நேரிசை வெண்பா.

எடுக்கசனனங்கடொறு மீண்டுமெத்ததாய்மார்
 கொடுத்தமுலைப்பாலனைத்துந் கூட்டில்- அழித்துவளர்
 பன்னாகனைத்தயிலும் பாலாழியுஞ்சிறிதா
 மன்னாசிதம்பர தேவா.

நெடியலிவிருத்தம்.

நவகுணமுழுக்குறுப்பு நவைகண்மற்றனைத்துத்தீர்ந்து*
 பவகுணஞ்சுற்றுந்தாக்காப் பரமயோகிகளாய்நின்ற... ..*

சிவகுணச்செல்வர்போற்றுஞ் சிதம்பரதேவாவென்ற... ..*
 ஸ்வகுணம்போக்கியாள்வ தைபநிண்கடனதாமால் *

என்றிங்ஙனம்சொல்லித்துதித்துவணங்கச்சுவாமிகள்கிருபை
 கொண்டுஅவர்கோரியதைஅறுக்கிரகம்செய்தனர்அய்னுட்சோனா
 சலதேவர்.

கழிநெடில் விருத்தம்.

யானென ல்கானேன்பூரணவறிவின் யாதினுமிருந்தபேரொளிநீ*
 தானென நிற்கச்சமத்தூறவெண்ணைத் தலையினுக்கவுந்தகுங்காண்*
 வானெனவயங்கிநின்றுவைம்பூத மாரீசகமாநெறிதந்துமாறாத்த...*
 தேனெனருசித்துளன்பகைகலந்த செல்வமேசிவபெருமானே*

என்று தோத்திரம்செய்தனர். அப்போது சிவசந்தரதேவ
 ரீஆலயத்தில்காபிலேகாகிளைநடத்தித் தீபாராதனைக்குச்சிதம்ப
 ரசுவாமிகளை பெதிர்பார்த்திருந்தபடி வாராமையால் அதனையும்ந
 டத்தவருகையிற்பரிணாமத்திற்சுவாமிகள்சோனாசலதேவனானோக்
 கி-அப்பா,யாப் நிரதிசயாநந்தசமாதிபுகுகின்றனம் இக்கற்பலகை
 யால்வாய்தலைமூடித் தளம்பபித்துநமதுசிவசங்கரத்திற்குஇதனைய
 நிவித்தவனதாராமையைத் திர்த்துமது வேண்டுகோள்தவருமந்
 சொல்லியாங்குநடத்தவருவண்ணம் ஸ்ரீஷண்முகமூர்த்திதுணை
 செய்யுமென்றுதெரிவித்துப்பின்னர்நின் னூர்க்குப்போதுகவென
 ப்பணித்து அக்கணமே தமதுபூஜாதீரவிபங்கருடன்நிலவறைவழி
 யாகச்சமாத்விதானத்திலிறங்கிஒடுக்கமுற்றுநின்றதுஅச்சமயம்மு
 ருகக்கடவுள்சந்நிதியிற்கற்பூரதீபாராதனைநடந்துவரும்வேளையாக
 வர்சிதம்பரசுவாமிகள் ஆண்டவர்சந்நிதியில் அஞ்சலிபஸ்தராய்த்
 தோன்றிமூலஸ்தானத்தில் மறைந்திடக்கண்மிசிவசங்கரமூர்த்தியும்
 ஆலயத்திலிருந்தவேதியர்முதலியபலரும்அற்புதமும்அச்சமும்ஆ
 தந்தமுழுற்று ஹரஹாவென்கிறவாக்கிய முழக்கத்துடன்நமஸ்கரி
 த்துப்பரவசராயினர்.சிவசங்கரதேவர் ஆண்டவர்கைக்கரியங்களில்
 மற்றவையும்நிறைவுறுத்திப்பரிணாமத்தைநோக்கிவருகையில் ஏவ
 லாளர்சிதம்பரசுவாமிகள் பூரணதசையி லமர்ந்தமுறைமைகளைச்
 சொல்லக் கேள்வியுந் தடங்கரியஆராமமேற்கொண்டுபூரணந்
 தவசத்தராய்க்கண்ணீராறயோடித்ததும்ப உள்புருத்து ஆசிரிய
 ரொடுக்கமுற்றசந்நிதியினின்றுஇவ்வாறுசொல்லத்தொடங்கினர்.

சிதம்பரசுவாமிகள்சரித்திரம்.

கழிநெடிவல்லிருத்தம்.

இக்கலியுகத்திலெழுந்தவெல்குருவே யின்பமேயன்பித்
ஹந்த, முக்கனிரசமேமுதிரீசுவையமுதே மூதறிவேமறைப்பொ
ருளே, சர்க்கனாயொயிகற் கண்டெனருசிக்குந் தயாருவேதமிய
னேன்றனைக்குத், துக்கசாகரீத்தைத்தொலைத்தருள்புரிந்தாய் தூய
நீயெங்கொளித்தனையே (ச)

தாழ்விலாப்பொருளேதனிமுதலான தயாருவேதற்பாவடி
வே, வாழ்வின்நிர்சிறந்தவதுலமெட்டுஞ்ஞான வாரந்தவமுதமேயமி
ப்போர்க், சேழ்வின்னப்பிறவியிடர்களைந்நனிக்கு மின்பமேயெளி
யனேன்றல்னைச், சூழ்வின்னயனைத் துந்தொலைத்தருள்புரிந்த துணை
வநீயெங்கொளித்தனையே (உ)

இத்தவத்தினினின்னையடியடைந்தோர்க் கின்பமேயன்பி
னினுறைந்த, மெய்த்தவக்கொழுந்தே விளங்குமாரமுதே வேத
வேதாந்ததேசிகனே, சித்தமுண்மகிழ்ந்தென் செனனவெம்பகை
யைச் சிதைத்திடச்சிபியனேன்றனைகருச், சுத்தமெய்ஞ்ஞானசுகம
ளித்தாண்ட சுகிர்தநீயெங்கொளித்தனையே..... (ஈ)

அன்பினர்க்குரிய வங்கையிற்கனிபோ லமர்ந்திடுமமுதமே
யெவையுந், துன்பெனக்கரந்ததோன்றலேதுணையே தொகுத்திட
ற்கரியவான்பொருளே, மன்பதைக்கெல்லாமருளுறற்பரமே மா
தவவடிவமேயடியேந், கென்பிறப்பிறப்பைத் தவிர்த்தருள்புரிந்த
வெந்தைநீயெங்கொளித்தனையே (ஏ)

பத்திமைபுரியப்பரிந்தேனையழைத்துப் பணித்துவாவென
வெனக்கினிய, பத்திகளுரைத்துப்போகெனவிடுத்தப் புண்மை
யேன்றல்மையையறிந்து, நித்தியநிமல நிட்களநிறைவே நீணிதி
யேயருட்குருவே, முத்தியங்கடலேமுழுமறைப்பொருளே முத
வ்வநீயெங்கொளித்தனையே..... (ஐ)

ஐயனையருளாலடியனையாண்டிங் கருட்குருவென்னவிற்தி
ருந்த, துய்யனேதுணையேதோன்றலேநிறைந்த சுக்ககடலமுதமே
யெனையிவ், வையமீதிருத்திவடிவின்மைதைத் வண்மையையறிகி
லென்தமியே, னுய்யுமாறருள்வாய் சிதம்பராதேவையோவெனவு
ள்ளறைந்தமுதார்..... (ஊ)

உடனேசொணைசலதேவரோடிவந்தழைத்துக்கொண்டி போ
ந் துணுச்சனத்திருத்தியாராமையை பொருவாருற்றிச்சுவாமிகள்கட

டனையிட்டமுறைமையை விண்ணப்பம்செய்து அமுதருத்துவித்
துத்தாமும் அமுதுகொண்டிவிடைபெற்றுத் திருவண்ணாமலையிற்
சென்றிருந்தனர்.

இரண்டாவதுபட்டம் சிவசங்கரதேவர்ச்சரித்திரம்.

திவ்யதேஜோமய அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தசொரூபா
நுபவராய்ச் சிதம்பரசுவாமிகளாதினத்திலிரண்டாவது ஆசிரியரா
யெழுந்தருளியசிவசங்கரதேவர்-திருப்போரூர்ச்சநீதிதியில்திரணை
மாளிகையும்உட்பிரகாரமண்டபமும்தெய்வயானைநாச்சிபாரி சந்
திதியும்அதன்திரணைமாளிகைமண்டபமும்முன்னீச் சிதம்பரசுவா
மிகள்கட்டளைசெய்திருந்தபடிஆண்டவர்தரிசனார்த்தம் வருபவர்க
ளுக்குத்திருநீறளித்துச்சேகரித்ததிரவியங்களைகொண்டிசெய்வித்
துப்பிசீபுதிருமயிலையிலிருந்தபூம்பாவைவேலப்பமுதலியாரொன்
பவர் புத்திரபாக்கியம்வேண்டித் தம்மைச்சரணடையக் கிருபா
நோக்கம்செய்துஆறுமுகம்துணைபுரியுமென்றுதிருநீறளித்தருளப்
பெற்றவாறு உண்டானபுத்திரனுடன்தம்மிடத்திற்குவந்து தரிசித்
துத்தெண்டனிடக் - குழந்தைவந்ததாவெண்ண-வந்ததுசுவாமியெ
ன்று புத்திரனைக்காண்பித்துவணங்க-அதற்குக்குமாருருநாதனைண்
றுபெயரிட்டுத்தந்தையைநோக்கி யிவ்வாலயத்தில் இருபத்துநாற்
காலம்ண்டபமும்கோபுரமும்கட்டுவிப்பையென்றுகட்டளையிடக்,
களிகூர்ந்து, கோடியுருத்திரர்பூஜைசெய்துவரம்பெற்றதிருக்கழுக்
குன்றத்தந்நாளி லெழுந்தருளியிருந்த பேரம்பலகசுவாமிகள்புண்
னிலையில் இருபத்துநாற்காலம்ண்டபமும்கோபுரத்திற்கு அடிப்ப
டையும்அமைத்துக் கருங்கற்பணிவிடையைநிறைவேற்றவித்தனர்
அல்தவ்வளவில்நின்றது. அதன்பின்சரவணதீர்த்தமெல்கிறவள்ளை
யாரோடையை நார்சூரப்பெருந்தடாகமாக்கிக் கருங்கற்படிக்க
கைகட்டுவித்துப்பிரணவசைலமென்னும் திருப்போரூர்மலைமேற்
கிந்தாயிருந்தஸ்ரீபாலாம்பிகைசமேததியரசகைலாநாதர்ஆலயத்
தைத்திருமயிலைத்தையையகமுதலியாரால்விசாலமாகவிபற்றவித்
துக்கும்பாடிஷேகமுதலியவநடத்திச் சிவாலயத்தில் திரிகாலபூ
சைகள்எக்காலமும்நடக்கும்பொருட்டு இன்னவாறு இடையன்ருப்

பயன் எனும் இரண்டுச் சேரத்திரியகிராமங்களையும் அம்முதலியார் தான் மாகக்கொடுக்கென்றுத் தேவகாரியங்களை நடாத்திவந்தனர். முன் சிதம்பரசுவாமிகள்-சாத்தலிங்கசுவாமிகளியற்றிய கொலையுத்த லென்னும் துலுக்கு உடையிட்டிருத்திற்கேற்கத்-திருப்போரூரிலுள்ள பிடாரிமாரியம்மைமுதலியதேவதைக்கு ஜீவஹிம்சையாகிய பபலிகள் யாதொன்றும் செய்யக்கூடாதென்று அனைத்துப்பதில் உழுந்து தெங்கங்காய்முதலியவற்றைப் பூசிக்கத் தக்கதென்றுங் கட்டளைசெய்து அதுமுதலவ்வாறு செய்து வந்தனர். ஒருநாள்கோவ ளம்நவாபுமருமகன்சிலருடன் திருப்போரூரொல்லையிலார்சோலை யுள்வந்திருந்தோராட்டைச்சேங்கையத்தனித்ததைச் சிவசங்கரதே வர்தெரிந்து இத்தலத்திலஜீவவதைசெய்யக்கூடாதென் றேவலாளை கைகொண்டு தடுத்தவிட்டனர். அதுபொருமல் அவர்கள் போய்ந வாபுஇடத்திலமுறையிட்டிக்கொள்ள அத்தலத்தின்கிமையையதன் குவிசாரியாமல் சுவாமிகளைப் பிடித்துக்கொண்டுவரும்படி அமல் தாரணுக்குக்கிமையானவத்தாவனுப்ப அவலிசமயம்பார்த்திருந் ததைத்துக்கொண்டுபோக அதிகாரியொருசிறைப்புறமாகியமேன் மாளிகையிற்காவற்படுத்தினன். அச்செய்தியறிந்தபக்கத்திலுள்ள கிராமத்தார்களுட்சிலலிங்கைகள், அதிகாரி, சுவாமிகளை ஹிம்சையெ தாவதுசெய்வானோவென்றச்சுற்று அங்ஙனப்பிராணனை அவன்கையிற் போக்கடித்துக்கொள்வதிலும் சுவாமிகளே ஒய்க்கமாகுதலுத்த மமென்றொருசீட்டுவனாந்து ஓர்பாத்திரத்திலிட்டித்தாகத்திற்கணு ப்புதல்போலொருமுதிருர்வசத்தனுப்பககாவற்சேவகருத்தரவின் பேரில் அப்பாத்திரத்தைச் சுவாமிகளிடத்திற்சேர்த்துச்சங்கதியை யுமுபாயமாத்தெரிவித்தலும் அதிலிருந்தசீட்டையெடுத்தப்பார் த்துக்கொண்டுபாத்திரத்தையவ்விருத்தர்வசங்கொடுத்தனுப்பிவிட் டித்தருணம்பார்த்துப்பிராணத்தியாகஞ்செய்யபத்தனித்துஅக்கா வல்மேடைச்சுவரிலிருந்த சிறுசாளரவழியாய்த்தாவியச்சுவர்ப்புற த்துத்தரையில்விழு அத்தரைமுட்புதராலும்தாழைச் செறிவினாலு ம்நிறைந்திருந்ததால்முட்களாற்புதைந்துதிருமேனியிற்காயங்களா கியுபத்திரவமுற்றும் ஆண்டவாருளாற்பிராணநீங்காமல் தேகோ பாதைக்குநிரிலகநியமாகஆறுமுகம்துணையென்று சொல்லிக்கொ ண்டி மேற்றிசைநோக்கி அன்றாகாரமில்நிறடந்து யாறுகுன்றுகாடு ள்கடந்து ஆறுகாடென்னுட்கிடாரணயப்பதியிற்சேர்த்துதமது

திருமேனியிற்றைத்தமுட்களைபெல்லா முபாயமாகப்பறித்தெறித்
து அப்பதியின்வடபால்வருகின்றபூலிறதியின்முழ்கிச் சிவபூஜை
யைமுடித்து அந்தத்தீரத்திலொர்விருகத்திலில்வீற்றிருந்தனர், இ
துநிற்க.

கோவளத்திற்சென்றச்சாயிற்சாவற்படுத்திய தம்பிரானைக்கா
ணும்காவலாளர் அங்கங்குந்தேடியுமலஸ்ரீசமரபுரிமுருகக்கடவுள்
சிவசங்கரதேவரைப்போ லுருக்கொண்டவ்வுந் நவாபுமனைவித்தி
ரைபோகும்போ தவள்கனவிலகாவற்புறத்திலிருந்து வந்தாற்போ
லத்தோன்றியவளவயிற்றில் வேலாபுதத்தாற்குத்திமறைந்திடஅந்நி
லையையவட்குவயிற்றுவலியுண்டாய்த் துமிகென்றெழுந்தமதிமய
ங்கிறநிங்கி நோய்சகிக்கமாட்டாமற் கோவென்றுகூச்சலிட நவாபு
முதலியோரீகள்கேட்டிவந்துபார்க்க நவாபுதன்மனைவியைநோக்கி
ஏனமுக்கின்றனையென்றீர்சிறைக்களத்திற் சாவற்படுத்தியிருந்தஒ
ருகாவித்தம்பிரான்எனதுகனவில்வந்துஅம்பிஞலவயிற்றிற்குத்திப்
போட்டிடக்கண்மியிழிந்துக்கொண்டேன் அதுவயிற்றுவலியாகத்த
லைப்பட்டுபாதிக்கின்றதென்றாற்பொறுத்துமுடியவிலலையென்றல
ற-நவாபுதிடுக்கிட்டிதெட்டியிர்ப்பெறிந்துநீஅத்தம்பிரானைக்காட்ட
வல்லையோவென்ன-இதுசெய்தது காவலிலிருந்ததம்பிரானையெ
னவற்புறத்திச்சொலல அககணமேதம்பிரானைக்காவல்விபிவித்துக்
கொணரீகெவன்றேவலாளர்க்குநாக்கஅவர்கள்தம்பிரானைத்தேடிச்
சாணாமல்திகைந்துநவாபுக்குத்தெரிவித்தனர்.

அக்காலத்தில் ஆறுகாட்டுநவாபுமனைவிசொற்பனத்தில்முருக
க்கடவுள்தோன்றிஅவளிடப்பாரிசத்திலவேலாற்குத்திமறைய அது
ருலைநோயாகிவருத்தத்துண்ணென்றெழுந்துபயந்து பதைபதை
த்துநோய்கணந்தோறு மேலிட்டிச்சகிக்கக்கூடாமற்பெருங்குச்ச
லிடக்கேட்டுத் தனதுதலைஞானநவாபு முதலியவர்களோடியவந்து
தூண்டிம்பாட்டைப்பாரித் ததுதாபப்பட யாரோஒருகாவித்தம்
பிரான்எனதிடப்பக்கத்தில் அம்பாற்குத்தினதுபோலச்சொற்பன
ங்கண்டேன் அதுருலைநோயாய்நேரிட்டுவருத்துகின்றதென்றாற்ச
கிக்கவசமில்லையென்றலறினன் நவாபுஆச்சரியமுமச்சமுங்கொண்
டப்பதியிலுள்ளபண்டதாரிகள் மாந்தாரிகள் பக்கீர்கள்முதலொரை
புருவித்துத்தொடுத்தமணிமந்திரஒளவீதங்களாலொருபலனுங்கிட
டாழுவ்தோபுதிசப்பட்டது. அவர்கள்ஐயாதுது வியாதிபைச்சேர்த்

ததன் துடிவ்விருனியபைசாசபிரயோசமுமன் துடியின் தெய்வத்தா
 லுண்டானதாய்க்காணப்படுகின்றதென்று யோசித்துச்சொல்வின
 ர். நவாபுமனைவியைப்பார்த்து அத்தம்பிராணைக்காண்பிப்பைபுற
 வென்ன இப்பதியிலுள்ள காவியுடைதறித்துள்ளவர்களையெல்லா
 மென்முன்கொணர்வீராயின் கண்டுகொள்வேனென்றாள். உடனே
 சேவகர்களைத்திசைத்தோழும் உபத்தவவழி லுள்ள அத்தல்மையோச
 யாவனாயும்வருவித்து ஒவ்வொருவராகக்காண்பிக்கையில் இவரல்ல
 றிவரல்லொன்ப (பக்குவதசையினர்களுவிக்காநியதிபண்ணுமாறு)
 நியதிசெய்யப்பின்பு ஆற்றங்கையில்வீற்றிறுந்தசுவசங்கரகவாயிக
 ணைச்சிலர்கண்டுபத்திமையன்புடன்பிரார்த்தித்தரசன்பாற்கொணர்
 த்து மனைவிமுன்னர்விடுத்தனர் இன்னோரோ என்னைக்குத்தினவர்
 போல்கின்றனரென்றுகூற இப்பரதேசநமதுபெருங்காவலுக்குள்
 வருவதென்பதும் மனைவியையம்பாற்குத்தினதென்பதும் ஒருவா
 ற்றானும்நம்பத்தக்கதன்று ஏதோ தெய்வத்தன்மையால்விளைந்த
 செயலேயன்றிமற்றதால்நடந்திராது ஆதலால்இவர்க்குமேற்கமத்துவ
 துநம்பாற்பிழையேயாமெனமதித்துநவாபு அன்புடனேசுவாயிக
 ணைநோக்கிப்பெரியோரோ இஃதுயாதுகாரணத்தானேரிட்டதென
 க்கேட்கஐயா-யாம் ஒன்றும் அறிந்திலோம்பாம்புதிருப்போருநொண்
 னும்நேவஸ்தானதரிமகரித்தாவாயிருக்கின்றனம்அதனெல்லுக்குள்
 நமதுபெரியோர் அதுனையின்படியாதொருஜீவவதையும்செய்ய
 ப்படாது,அப்படியிருக்கக்கோவளம்நவாபுமருமகன் சிலருடனங்
 குவந்திருந்தோராட்டைச்சேதிக்கயத்தனித்தானென்று முன்றடந்
 தவெல்லாம்முறையேசொல்லிநாம் இவண்வந்துஆமநாளாயிற்று.
 அங்கு இத்தனைநாளாய்ப்பூசையுமில்லை, நமக்குஅன்னோரமுமில்
 லை.அமதுமனைவிக்குப் பகவத்சங்கற்பத்தாலிற்றோய் சம்பவித்த
 தாகத்தோன்றுகின்றதென்றனர்.

நவாபு, பெரியவளோநீர்சொல்வதுண்மைதான்.இப்பெண்ணு
 க் கிப்போது நேரிட்டவுபத்திரவத்தைத் தீர்த்துவிட்டாலுங்கட்கு
 வேண்டிவெல்லாம்தருகின்றனமென்பிரங்கிக்கேட்க அதற்கிசைந்
 தவராய் ஆறுமுகம்துணைசெய்யுமென்றேறுதித் தந்தருளிய திருநீற்
 றைஜ்ஞையிலேந்தியுட்கொண்டுநோய்நீங்கி மனைவிநித்திசைசெய்ய
 ச்சுவாயிகளின்விடைகொண்டுமுன்னிருத்தாரருகநிழலி லெய்தியது
 பின்னாறுபு.முருகக்கடவுள்முன்போலவந்து வேலாற்குத்தினதால்

மீண்டுமவந்த நோயின்வருத்தப்பொருமல் தனிதலைவனைபழைத்து முன்னேற்றுகொடுத்தபெரியவருக்குவண்டிவதொன்றுமிகுதொறு ம்கொடுக்கக்கருதினீரில்வையாதலால் மறுபடியும்முன்போற்களுக்க ண்மனோயுழங்கிவந்தனன். அதுமுன்னையிலுமதிகாரத்துவருத்துகின் றதெனக்கதறினன். நவாபுமிகவுட்பயந்துதனதமைச்சர்முதலிய அ நிருராலப்பெரியவனாவருவித் தாசனத்திருத்தலேண்டுக்கோன்செ ய்துநீவிர்கேட்டவைபாலும்இந்நிலையேதரத்தலையிராதென்றுறுதி யாயுணர்க்கச்சுவாமிகள் நமதுதிருப்போரூர் ஆண்டவர் பூசைப்படி த்தரவுற்சுவாதிக்கைங்கரியங்கள் எப்போதுங்குறைவின்றிநிறைவேற க்கிராமசுரோத்திரியங்கள் தரவுடன்படுவீராயிஸ் ஆறுமுகக்கருபை புரியுமென்ன அரசன்மிகமகிழ்சிறந்தவனுக்கத்திருப்போரூர் தண் டலம்இவ்விரண்டுக்கிரோத்திரியமாகத்தானபத்திரம்செய்யப்பட்டி லெழுதிக்கொடுத்தனனாக, சுவாமிகளன்புகூர்ந்து ஸ்ரீஷண்முகமூர் த்நிலையத்தியானித்துத்திருநீற்றானிக அந்னைஅரசன்பத்தினியுட்கொ ண்டிஅக்கொடுநோப்பற்றநீங்கிக்களித்திருந்தனன்

அதுகண்ட அரசன்மகிழ்தலேசிறந்துசுவாமிகட்கு சிவிகைகவி கை பாணைகவரி ஆலவட்டம் கொசுகட்பொற்படாம் அருகுதீவட்டி முதலியசண்மான்மும்சிவிகைசுமப்போகட்கு ஆவேதனமாகஉப பளங்களும்கவயாதினம்பண்ணி-திருப்போரூர்தண்டலமிக்கிராம ல்களில் களவுசண்டைமுதலியவற்றைவிசாரணைசெய்துதீர்மானிகக அதிகாரமேன்மையும் அங்கீகரிக்கும்படிவேண்டிக்கொண்டு கோவ னம்நவாபுவுக்குமுத்தரவும் அனுப்பவிகை அங்கிருந்துசிவிகையில் ஆ ரோகணித்துவைதிகஜூடம்பரங்களுடன் ஸ்ரீசுமரபுரியடைந்து ஆ ண்டவலாமன மொழிமெய்களால வணங்கத்தரிசித்து-பரிணாமத்தி ற்துவந்துஅமுதருந்தித் தொன்மைப்படியேசுவாமிகள் வீற்றிருந் தது.

அந்நாள்வரையிர்கோவள அதிகாரிமனைவிக்குவயிற்றுவலிநிவா ரணமாகாமலிருந்தது ஆறுகாட்டுநவாபுவினிடத்திருந்துவந்தகட் டடாபைக்கண்டிப்பயந்து இவ்வண்ணம்கடவுளாக்கிணையால்வினைந்த தெய்றுள்ளுணர்ந்து நவாபுதிருப்போரூரடைந்துசிவசங்கரதேவ னாக கண்டுகொண்டுதன்மனைவிகைவுகண்டிவயற்றுவலியடைந்திரு க்திற்செய்திகளைச்சொல்லித்தனக்குவந்தகட்டளைபையுங்காண்பித் துசுவாமிகளைச் சிவிகையாளுடரா பவழத்துக்கொண்டு கோவளம்

போந்து அந்நோயாளியைக்காட்டி வேண்டிக்கொள்ளச் சுவாமிகள்
தேவாலயத்திற்கும் பாபிஷேகஞ்செய்ய வேண்டியதாயைப்பால் அத
னை நிறைவேற்றத் தக்கவுகவிபுரிவிராயின் ஆறுமுகம் நிவிர்த்தி செய்
யுமென்ன அதற்குடல் பட்டுப் பிரார்த்தித்த போது ஆறுமுகம் துணை
யென்று கொடுத்த விபுதியை வாங்கியுட்டு காண்டவளவில் நோய் நீங்கி
ச் சுகமுற்ற மனைவியுடன் களித்திருந்து முல் சொல்லியபடி தக்கவா
றுவேண்டுமாதவிஞ்செய்யக் கும்பாபிஷேகத்தை நடத்தி அது முத
ல் ஆண்டவர்திருப்பணிகளை நிம்மதியாய்ச் செய்துவருங்கால்-குத்த
ம்பாக்கம் முக்து முதலியாரொன்பவரால் தேர்நிலைமண்டபமும் சத்
திரமும் கண்ணிகைப்பேறு நயனப்பமுதலியாரால் தடாகம் உண்டா
க்கி வேடர்ப் பறிமண்டபமும் சத்திரமும் கட்டுவித்து, பைகொறல்லா
செட்டியாரால் மாடஸ்தி யீசானதிசையில் சத்திரமும் தடாகமும் எ
ற்படுத்தியது இவற்றுடன் வைகுதியர் செங்குந்தர் சேனைத்தலைவர்பாத
வர் வண்ணியர் சாணீரார் கழியர் செம்படவர் வண்ணர் இவ்வகுப்பின
ரை ஆண்டவர் வருஷொற்சுவ உபயகாரராக்கி அவரவர்க்கும் மடங்க
ட்டிக்கொள்ள வேண்டியவனவாகிய நிலங்களும் விட்டுத் தேர்வாகனுகி
களுஞ்செய்வித்து ஆறுகாட்டுறவாபுவிடத்திலிருந்து சிவலிசேஷிங்
களைப்பற்றியுத்தரவு உவரக்கொண்டு அப்பால்திருமயிலைக்கபாலீசர்
கோயில் தருமகர்த்தர் வேலப்பமுதலியார் சிங்கார வேலர்கோயில்த
ருமகர்த்தர் முக்தையப்பமுதலியார் இவர்களது நன்முயற்சியாலு
ம் முருகக்கடவுள்திருவுளப்பாங்கிலுமும் பூவிருந்தவல்லியென்னு
மாராசலத்துக்கிவ்வளவு வன்றுமே னை-பிச்சையாகக்கொடுக்கும்ப
டிசம்மதித் தளப்போதும் அது நடைவரத் தேவஸ்தானத்திற்குத்
தானபத்திரமும் தரவாங்கிவசித்திருந்தது.

கம்பாநதிக்குத் தள்ளும் பார்வதியாரது திருமுலைச்சுவடுங்
வளைத்தமும்பும் ஏற்ற திருசுவைம்ப மென்பதும் சப்தபூரிபுள்மிக்க
தும் பண்ணிருபெயருள்ள துமாகிய காஞ்சியில் ஓர்வேதியட்டிள்ளை
க்குமுருகக்கடவுள் சொற்பனம் சாதிக்கத்திருப்போரூரணுகிச் சிவ
சங்கரசுவாமிகளைத்தரிசித்துத் தனது சொற்பன நன்மைகளை விண்
ணப்பஞ்செய்து பணிவிடைபுரிந்துகொண்டு நூற்கேள்விமுயன்
றுவருங்காற் சுவாமிகளுக்குப் பூரணதசையணுகினது தேர்ந் துவிரா
கமவிதிப்படி அப்பிள்ளைக்கு சிவலிங்கதாரணஞ்செய்து ஞானதுபூ
தியுக்கிரகித்து ஆசாரியவபிஷேகத்துடன் முத்துக்குமாரத்தம்பி

நானென்றுதிகழாநாமமும் தந்துசந்திதானத்திற் பட்டாபிஷேகமு
ம்புனைந் து ஆண்டவர் கைங்கரியங்களை நாடோறும் விருத்தியாய்நட
த்திவரக்கடவையென்று கட்டளையிட்டு நிரதிசயநந்தநிஷ்ட்டாறு
பூதியிலொடுங்குநிறைநனர்.

மூன்றாவதுபட்டம்

முத்துக்குமாரசுவாமிகள் சரித்திரம்.

அகண்டாகாரதோஜோராசிபானபரமாதபவராய் எழுந்தரு
ளியமுத்துக்குமாரசுவாமிகள் சர்வவாத்தியமண்டபமூலவறை மூ
ன்று வள்ளிநாச்சியார் சந்திதானம் அபித்தமண்டபமேடை இத்திரு
ப்பணிகளைமுற்றுவித்துமூல்கூறிய குமாரகுருநாதமுதலியாரொன்
னும் நவாபகுழந்தைமுதலியாரால் சிவசங்கரசுவாமிகள் நாளில் அடி
ப்படைகருங்கற்பணிமாத்திரத்தில் நின்றிருந்ததிருக்கோபுரமேனி
கைகையுங்கட்டுவித்ததுபிலீனரி ஆரியத்திலும்திராவிடத்திலும் ஆறு
சாத்திரங்களும் பதினெண்புராணங்களும் இருபத்தெட்டாகமங்க
ளும் இருதூற்றிருபத்துநான்குஉபாகமமுதலியபல ஞானனால்
ளும் செகரித்து அவற்றையிருத்தியஞ்ஞெயசாஸ்திரியென்பவர் மு
ன்னிலையில் ஆராய்ச்சிசெய்துவடமொழிதமிழ் ஆந்திரம் இவற்றாற்
சிலநாடகங்களியற்றி ஆலயத்தில் நவராத்திரியுற்சுவத்தில் அதுகள் ஒ
ன்பதுநாளிலும் நடக்கும்படிசெய்வித்தவாறு அந்நாடகங்கள் நா
ளதுவரையில்காநவமிதோறும் தேவகணிகையர்களால் சந்தியி
ல்தடத்தப்பட்டுவருகின்றன.

அககாலத்திலுதற்குச்சந்தேறக்குறைய-எய்-வதுவருஷத்திற்
குமுலி-மைசூரைச்சார்ந்த சீரங்கபட்டணத்தைத் தலைவசப்படுத்தி
பாண்டிநாந்த ஹைதர்என் னும் அரசனாள் இந்நாடுகளிற் கலகம்நேரி
ட்டிருந்ததுபற்றி ஆலயமூலத்தானத்திற்கற்றினாசார்த்தி சாமானி
யபூஜைமாத்திரம்நடத்துப்படி கோயிற்றுறைபார்க்குக்கட்டளையி
ட்டு உற்சவமுடித்திமுதலியவற்றையெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்
டு சென்னப்பட்டினம்வந்து அவற்றைமுத்தியாலுபேட்டைமல்லீச
ராலயத்திலிருத்திப்பாதுகாத்துஹைதர்கலகம் நடந்தஐந்தாவருட
வரையிலவ்விடத்திற்குணைவசித்து-பெத்துநாயக்கன்பேட்டைமு
தலியபலஇடங்களிலுள்ள பலபேரிடத்தில் ஐம்பதுபொன் தூறு

பொன்னுப்படிதொகையுள்ளதிரவியங்களைப் பிச்சைபண்ணிச்சே கரித்துத்தேவஸ்தானத்திற்கனுப்பியும் ஆராதனைமுதலியவற்றை நடத்தியுமிருந்தது அந்நாளிலஹைதர்சேஷையதிகரித்துப்பலவர்களினும்கிராமங்களினும்கென்றுகொள்ளையிட்டுக்கொண்டுமுடிபுத்தபுரி மார்க்கமாகப்போகையில் ஆலயத்தைக்கண்யெண்ணுமுந் துஅவ்வாறுசெய்யயத்தனித்தலும் அச்சேனைகளுக்குக்கண்கடெரியாமலவ தியுற்றவாயிலுமுககிலும்இரத்தங்கக்ககொண்டுதனாயில்விழ்ந்து ருண்டுபுரண்டு படாதபாடுபட்டுப் பிணிதிரும்பிப்பாராமல் ஓடிப் போய்விட்டன.

இதற்குமுத்தியிற்பிரணவகிரியாலய சுரோத்திரகிராமங்களாகிய இள்ளுலூர்இடையன்குப்பம் இவைக்குக்கிந்திராஜாங்கத்தாரீக்கு க்கிராமமாகக்கட்டிக்கொண்டுவரத்தப்பிப்போய்விட்டபடியால்ரா ஜாங்கத்தாரவ்வுரிசண்டையும்தமதுவயப்படுத்திக்கொண்டனர். அக்கலகம்நீங்கஐந்துவருஷம்சென்றது. பின்புமுத்துக்குமாரசுவாமி கள்தேவாலயத்திற்குப்பாபிலேக முதலியவற்றை நடத்துவித்தற் பொருட்டுவேண்டிவனவாகிய திருவாபரணங்கள்வஸ்திரங்கள்உபக ரணமுதலியவம்யாசகத்தாற்சேகரித்து முல்தாங்கொணர்ந்துசே மித்துப்பாதுகாத்திருந்த உற்சவமூர்த்திமுதலியவற்றையுள்ளமுந் தருளப்பண்ணிகொண்டு செல்னைப்பட்டினத்தில் நின்று திருப் போளூர்சேர்ந்தசகலவிபவங்களுடன் சும்பாபிலேகத்தைமுறை யாய்நடத்திஅதுமுதற்பழையபடி நித்தியநைமித்தியங்களைக்காஸ ந்தவருமன்றிறைவேற்றிவந்தது.

முன்னர்மலைக்கோயிலுக்குத் திருமயிலைத்தையரூபமுதலி யாராங்கிடைத்திருந்தமேற்கூறிய இரண்டு கிராமங்களும்சோர்வா யினபடியால்மேற்படிமுதலியாரதுசந்ததியாரறிந்து சுவாமிகளி டத்திலவந்து சரணஞ்செய்து மேலிரண்டு கிராமங்களும்சோர்வ டையப்பார்த்திருக்கலாமாவென்றுவினைப்பஞ்செய்ய-சுவாமிச ள்நம்மாற்கூடியவரையில் முயற்சிசெய்தும் கலகஹேதுவாற்றை கூடாமற்போய்விட்டன வென்றதுதாபத்துடனிரங்கிக்குற. அதற் குஅண்ணோர்ஸ்வாமீ அவ்வாலபுறஜ யினியெவ்வாறுநடந்துவரு மென்ன.இடையில்தடைபட்டதற்கிரங்குவதிற்பயனின்னு- ஆயினி ள்ணுறுவராகண்கிடைக்குமானால் இதுமுதல்எப்போதும் தவ 'துபடாமல்நடத்திவரத் தடையிராதெனவிளம்பலும் அண்ணோர்ம

எங்கனிகூர்ந்துவணங்கி அத்தொகையைச் சுவாமிகள்வசம்கொடுத்த
துக்கட்டளைச்சாதனமுட்பெற்றுக்கொண்டனர் அத்தொகையைக்
கெண்ணிநின்றாள்வனையில் அச்சுவாலயபூஜைஆராதனைகள் தடந்துவ
ருகின்றன.

சிலநாளாயினபிஸ்சந்திதானத்தின் வடபாலிற்சிநியதாயிருந்
தவான்மீசெர்கோயில்தேவியார் கோயில்களுக்குட்பெருவளூர் ஐ
யாமுதலியாரால்கர்ப்பகிருகமும் அந்தராள மகாமண்டபமும்பி
ராகாரமண்டபமும்நந்திபெஸிபீடமும் விசுவநாதராலயமும்மு
டிப்பித்த - தேவகாரியங்களைச்செய்துவருகையில் திருப்போரூரி
லுள்ளதிருவண்ணாமலைமடத்திலிருந்தவோர்சைவரதுபுத்திரனா ஆ
தினத்திற்சந்தானமாக அங்கேகரிக்கும்படி ஸ்ரீ சுப்ரமண்யம்தமது
சொற்பனத்தில்வந்து கட்டளையிட்டிடுமறைந்தருளியது. அங்ஙனம்
முத்துக்குமாரசுவாமிகளுடனே அப்பள்ளியைவருவித் துவிக்கதா
ரணமுதலியவும்ஆசாரிய அபிஷேகமும்சந்திதியின்பட்டாபிஷேக
முஞ்செய்துசிவசங்கரத்தம்பிரானென்றுதிக்காநாமமுந்தந்ததே
வஸ்தானகயிங்கரியத்திருப்பணிகளை நாடோறும்மேன்மையாய்ந
டத்திவரக்கடவையென அறஞ்செய்து நிரதிசயாதந்தந்திஷ்ட்டா
துபுதியில்நீக்கமில்லாமல்திறன்றனா.

பின்புதலத்திலுள்ளோர் சிவசங்கரசுவாமிகளைச்சிவிகையிலா
ரோகணிக்கவிருத்திக் கிராமப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்வித்தவணங்க-
வாமிகள் அருள்புரிந்துபரிமாமத்தில்திறந்தது.

நானகாவதுபட்டம்

சிவசங்கரசுவாமிகளசரித்திரம்.

தேனோமயாதந்த அகண்டாகாரநிஷ்ட்டாநுபவராயெழுந்த
ருளியசிவசங்கரசுவாமிகள் தமதுசூசிரியாஅதுவருயின்படிசுவாமி
கயிங்கரியங்களை முறையுறச்செய்துவருங்கால உற்சவமுர்த்திசந்தி
தியிலமகாமண்டபம்கட்டுவித்து சர்வவாத்தியமண்டபத்திற்கு அ
ஸ்திபாரமமைத்து - முக்குதினாக்கால்இரண்டுநிறைக்குதினாக்கா
ல்இரண்டு-சாதாககால்நான்கு இவற்றைநீறுத்திழைந்துபத்திகருங்க
ற்பணியைமாத்நிரய்முடித்துவழாநாடாருந்தவத்திற்காகப் புதியஇர
தமுடிலுன்றுசெய்வித்தது.

அதன்பிறகுதாம்சம்பாதித்த சிலபூஸ்திதிகளில்பலத்தினாலும் பூவிருந்தவல்லியூரார்கொடுத்தவந்த நெற்பிச்சையினாலும்தண்டலம்திருப்போரூரில்வரும்மேல்வாரத்தினாலும் தாம்மற்றும்செய்துவந்தசிலதகுதியுள்ளவியாபாரத்தினாலும்கோயிற்காரியங்களை நடத்திவந்ததுமன்றி ஆடிமாதகிருத்திகையற்சவமும் ரதேற்சவமும்மூட்டைக்காரவைசியர்கள்செய்துவருட்படிக்கொடுத்து அவர்கள் ளாலஉச்சிக்காலபூசைக்கட்டளைநடந்துவரவும்ஏற்படுத்திப்பொன்மேய்ந்தமயில்வாகனமுமியற்றுவித்தது.

சான்றார்களைக்கொண்டு ஆலயத்திற்கெதிரில்பதினாறுகால் மண்டபமும்மாடவீதி அக்கினிமூலைக்குத்தென்பால் வணிகர்களைக் கொண்டுஒர்மண்டபமும்உண்டாக்கியது.

இங்ஙனம்நடந்துவருகையில் திருவல்லிக்கேணிநவாபுசெங்கற்பட்டுத்தேசத் தைக்கம்பெனியாருக்கு ஜாஜாக்கொடுத்தவிட்டபடியால்அதனைக்கம்பெனியாரிட்டாஈற்பாடுசெய்துஏலம்போட்டபோது பூவிருந்தவல்லியூரார்கொடுத்துவந்த நெல்வரும்படியைமேல்வாரத்திற்சேர்த்துக்கொண்டுஒருவாறு திரவியரூபமாகக் கொடுத்தவந்தனர்.

ஒருநாளிரவிற்சிவசங்கரசுவாமிகள்சொற்பனத்தில்ஸ்ரீ சுப்பிரமண்யம்ஆசாரியவடிவாய்த்தோன்றி-அப்பா- தென்திசையிலிருந்துஒருவேதியப்பிள்ளைஈன்றாளுடன் . நுகின்றதுஅப்பிள்ளையைவரவழைத்து இத்தேவஸ்தானப்பணிகளை நடத்துவதற்குஉரித்தாக்கிக் கொள்கவெனப்பணித்துமறைந்தருள அவ்வாற்றானேசுவாமிகள் எவலாளனைச்சுதரங்கபட்டினம்வரையிற்போய்க் காத்திருந்தன்னோரையழைத்துவருவீரெனச்செலுத்தஅவரக்கணமேவழிக்கொண்டு செல்லுகையிற்பவளக்காரஸ்சாவடிக்குச்சமீபமாக அவ்விருவரும் வரக்கண்டு அவர்களை அழைத்துக்கொண்டுசுவாமிகளிடத்திலிடுத்தனர்.அதுபோழ்திற்சுவாமிகள் அப்பிள்ளையைநோக்கி அப்பாநீதாளுஇச்சந்நிதானத்திற்குட்புத்திரனாகவந்தனயென்றதிகையிக்கஅக்குழந்தைபோடிவந்துசுவாமிகளது ஆசனத்திலிப்பேரிலிருக்கஅற்புதமுற்றுஈன்றானேநோக்கிஅள்ளேஇக்குழந்தையைஸ்ரீ சுப்பிரமண்யமூர்த்தியாட்கொண்டபடியால்உமதுபுத்திரன் அல்லன்றமதுபுத்திரனாகுமாதலால்நீர்உமதிருக்கைக்கேருவீரென்றுகூறிச் சிலதிரவியந்கொடுத்தனுப்பிவிட்டுப் பிள்ளைக்குச் சிவலிங்கதாரணம்செய்து.

முத்துக்குமாரத்தம்பிரானெனத்திருப்பெயரிடய் வடமொழிதமிழ் ஆந்திரமிவைவளைப்பயிற்றிப்பாதுகாத்துவர அப்பிள்ளைசுவாமிகளைபெப்போழ்தும்நீங்காமலிருநீதுகொண்டு ஆண்டவர்காரியங்களைநடத்திவருகையில் துலாமதியில் ஸ்கந்த ஷிஷீட்டிருசசம்ஹார உற்சவத்திலவண்ணாரமடத்துக்கருகே ஆண்டவர்வரும்போது சிவசங்கரசுவாமிகளுக்கும்மாற்பிஷ்ணோய்காண-பிள்ளையைநோக்கி அப்பா ஆண்டவருடல்நீவருகவென்றுகூட்டளையிட்டிவினாலாய் உக்கிராணம்வருகையில் அதுகேசோர்வடைந்ததுகண்டு எவலாளர் அக்கணமே சுவாமிகளைச்சிவிகையிலேநிறிப்பரினாமத்திற்கொணர்ந்திடலும்பரிபூரணதையைநண்ணினார்.

ஐந்தாவதுபட்டம்

முத்துக்குமாரசுவாமிகள்சரித்திரம்.

முத்துக்குமாரசுவாமிகள் ஸ்ரீசுப்பிரமணியசுவாமிதிருவருளாழ்வியங்கரியங்களைத்தம் துபூர்வாசாரியர்கள் நடத்தியவைக்கணங்க நடத்திவருகையிலசென்னைப்பட்டினம் வைசியகுலோத்துங்கநமசிவாயசெட்டியானாக்கொண்டுவாகனமண்டபமும் காமுசெட்டியாராலஆதியிற்சிபதாயிருந்தவேம்படிவிநாயகர் கோயிலைவிருத்திசெய்துகர்ப்பகிருகம்அந்நராளம்மண்டபம்திருமதிலமுதலியவும்கட்டிவித்தது, இதை பிஷ்பசுவாமிகளுக்குதேகத்திலவருகிகண்டுஅதனால்தோய்துகரிக்கஸ்ரீமுருகக்கடவுள்தமதுகணவில்தோன்றிசெம்பாக்கமென்னுமுரில்லொப்பெரியவாகுண்டமுதுகினர் வீரசைவமர்பினர்உப்பிலாப்புசிப்பினர்இவ்வகையினராயிருக்கின்றவனா ஆதினத்திற்குரியராக்கிக்கொள்கவென்றுருமுரித்தமாகித் திருவாய்மலர்ந்தருளலும்சுவாமிகள் அப்போழ்தேகோவிந்துறையானாயனுப்பிஅவனாயழைக்க அம்முநிபேரார்தாம் வயோதிகராதலால்தம்மா லாகாதென்றுதடுத்ததைக்கேள்வியற்றுமுத்துக்குமார சுவாமிகள்மனவருத்தத்துடன் ஆண்டவரைத்தியானித்துகொண்டிருந் துலுக்கமுற்றனர். அந்நையிடுவில ஸ்ரீசுப்பிரமணியம் அம்முதியோராகிய செம்பாக்கப்பரதேசியின்கணவில்தோல்நிஅவர்முதுகிலறைந்துநமுதுசந்திதிகயிங்கரியங்களைநடத்துப்பொருட்டில்னைபாட்டுகொள்ளுதுணைநுத்திருக்கவும்தீயதனைமறுத்தனையன்றோவென்றுரைத்

அமறைந்தருள லும். அந்நிலையே அம்முதியோருக்குக் கூனிமறைத் திடவுணர்ந் து. துண்ணென மனத்திலச்சமும் ஆதந்தமுமுற் றுச் சில திரவியத் துடல்வழிக்கொண் டிருப்போரூர்வந்தனர். அவரைத்தல த்தினர் அழைத் துக்கொண்டிவந் துசந்தியிற்பட்டாபிடேச முதலி யவும்செய் துசிதம்பரத்தம்பிரானென் றுதிருப்பெயர்புனைந் துசிவி கையிலாரோகணிக்கஇரு த்திப்பிரதக்ஷிணம்செய்வித் துத்தோத்திவி க்கப்பரிணாமத்திலெய்திவீற்றிருந்தனராக.

ஆறாவது பட்டம்

சிதம்பரத்தம்பிரானவர்கள் சரித்திரம்.

சச்சிதாந்தசொரூபாநுபவராய் சாஷாத்தகாசிவ சுப்ரமண் யமூர்த்திகிருபையாற்பிறவிக்க. எனிய உடற்குற்றம்ஒழிந்தசிதம்ப ரத்தம்பிரானவர்கள் தேவார்ச்சனைப்பிரவர்த்தகராய் த்திருப்பணிக னாவேதாசாமமுறைப்படிநிறைவேற்றிவந்தனர். மேற்சென்றசித்தி ரபாநுவருடமுதலாகமுண்ணுவரை சம்பவித்த பஞ்சகாலத்தி லும்சுவாமியிங்கரியங்கக்குச்சிறிதும் தவறுவராமலும் தலத்தினரு க்கு அன்னபானாதிகளிற் குறைவுமேரிடாமலும் பாதுகாத்தவருகை யிற்பித்தவேடுஎன் னுப்பதியிலிருந் துசைவமரபினராகியவோர்பா தேசிவந் துதம்பிரானவர்களை யித்திருக்கச்சிலநாளில் ஸ்ரீசுப்பிரம ண்யம்தம்பிரான்களவிட்தோன்றியுலாத்தருளியவாறுபித்தவேட்டு ப்பரதேசக்குலிங்கதாரணமுதலியதிகையு ம் ஆசிரிய அபிஷேகமு ம்பட்டாபிடேஷ்குமும்புரிந் துசிவசங்கரத்தம்பிரானென் னுந் திருப் பெயரால் ஆதினத்திற்குரியவராக்கிச்சின்னாளில் ஒடுக்கதசையையு டைந்துநின்றனர்.

ஏழாவது பட்டம்

சிவசங்கரத்தம்பிரானவர்கள் சரித்திரம்.

சிவசங்கரத்தம்பிரானவர்கள் சிதம்பரசுவாமிகள் உரிமைமேற் கொண்டு தமதுமுன்னோறுதொன்மைப்படியிற்சிறிதும் பிறழ்வி ன்றி யாலயத்தில் நித்தியநைமித்தியங்களை நடத்திவந் துசைவவாத்தி யு மண்டபத்தைப்பூர்த்திசெய்ய எண்ணங்கொண்டிருமுயன்று அதந்

சுமாவலிபுரத்திலிருந்து முக்குறினாக்கால் ஒன்றும் சாதாக்கால் ஒன்று
மும் கொண்டு வந்து சேர்த்து வைத்துத் திருப்பணிதொடங்கியத்தனி
த்த காலத்தில்தேவசதியாகூலப்படாமல் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியமூர்த்
திருவடி நிழலில் ஐக்கமாகி நின்றனர். . .

எட்டாவது பட்டம்

முருகேசத்தம்பிரான்

அவாகளசரித்திரம்.

சர்வலோககாரணசாஷாங்கார ஸ்ரீ சுப்பிரமணியபாசனாவிர
தராப்வல்லக்கோட்டையெய்து ந்தலத்திலிருந்து ஒருவர் பதினாறு
வயது தொடங்கிய லீனமில்லாமற்பால்பழம்புகிப்பவராய் அத்தல
த்திற்கு சுப்பிரமணியசுவாமி கோயிற்றிருப்பணிசெய்துகொண்டிரு
க்குநாளில் ஓரிடவிற்கனவில்கண்முருகக்கடவுள் எழுந்தருளி நமது
திருப்போரூர்ச்சுந்திகுரு வருகவெனக்கட்டளைபணித்து அத்தரு
ணமே தேவஸ்தானவதிகாரிகட்குஞ் சொற்பனமாகி அதுசெய்தி
பையுணர்ந்திட அவ்விருதியானவர் அப்போழ்த்தே திருப்போரூர்வந்
து சேர்ந்தனர். அவலாத்தலத்துளோர்தேவஸ்தான வதிகாரிகளைக்
கொண்டு பரிணாமத்திலைழத்துப்போய் ஆராதியவெதியர்களாற்
சிவலிங்கதாரணமுதலியவைசெய்வித்து முருகேசத்தம்பிரானென
ப்பெயர்தரித்துச் சிவிகையின்மேற்பிரதக்ஷிணம்புரிவித்து மட்டாலா
யத்திலிவிக்கிறுந்து தேவகாரியங்களைக்கொமுதநடத்திக்கொண்
டு ஆலயப்புறத்திருமநிலும் மதிமுட்பிராகாரவாயுமுலைவனாயித்த
னவரிசையும் திருமடைப்பள்ளியைப்பழுதறத்தளமும் உக்கிராண
முடியற்றுவித்தனர்.

இங்ஙனம் பட்டத்தாராகிய சிவசங்கரசுவாமிகட்கு ஆறுகாட்
பிறவாயு கொடுத்திருந்த திருப்போரூர் தண்டலம்புலவற்றில்குரோத்
திரியதானசாதனமாகிய பர்வாளுவை அக்காலத்திலே ஹெட்டாலுட்ட
டண்ட கலெக்ட்டர்மக்ளீன் துறையென்பவர் முருகேசத்தம்பிரானி
டத்திலிருந்து வருவித்துக்கொண்டனராதலால் அது - நாள் துணை
யில் அவ்வதிகாரிகளிடத்திலேயேயிருக்கிறது.

அதன்பின் திருமயிலையிலிருந்த விரசைவலிசுழிட்டாகிய ந
ஞ்சையர் சகோதரர் லிங்கபுரென்பவரது புத்திரரும் மகாதேவை

யர் தென்கித்திராமானவீரபத்தினாயர் இவ்வாழ்க்கையில் வீரத்தா
ய்த் துறவுமேற்கொண்டு திருப்போரூர் லுள்ள வள்ளையாரோடா
யென்னும் சரவணதீர்த்தத்திற்கு நீராழிமண்டபங்கட்டுவிக்கவுத்தே
சித்து அஸ்திபாரம்பதித்து நடத்திவருகையில் நந்தனவருடத்தில்
தேரிட்ட பஞ்சத்தால் திருப்பணிநடையாயிற்று அதனால் வீரபத்தி
னாயருக்குத் தேகம் அசவுக்கியமாகி மிகும் தவுபத்திரவத்தால் வருந்
தும் போதொருநாளிரவில் முருகக்கடவுள் மயில்வாகனாடராயெ
ழுந்தருளி வீரபத்திரஐயர் சயனித்திருந்த வீட்டினுட் சென்றதாக
அவர்பக்கத்திற் றயில்கொண்டிருந்த ஓர்வயோதிகபரதேசியம்மை
யும் அவர்மனைவிமீனாக்ஷியம்மையும் சொற்பனங்கண்டுவிழித்து அ
வருக்குவியாதிநீங்கிற்று இனிபிராணபயமில்லை ஸ்ரீசுப்பிரமணிய
மே இங்கெழுந்தருளினிவிர்த்திசெய்ததென்று சொல்லப்போதுவி
டிந்தபின்பும் அதுநீங்காமல்வருந் துகையில் இந்நாளில்தருமயிலையி
ன்வடபால் தெய்வீகத்தன்மையடைந் துவிளங்கியிருக்கின்ற அப்ப
ர்என்னும் ஒருபெரியவர் அந்நாளில் வீரபத்தினாயர்கிருகத்திற்கு வ
ந்து அவரைநோக்கிநீவிர் திருப்போரூர் நீராழிமண்டபப்பணியை
யாதுபற்றி நடத்தாதிருந்திரொண் அத்ததியில் ஐயருக்குப்பேசுதற்
குச்சத்தமில்லாதிருந்தபடியால் அத்திருப்பணியை நடத்தவேறு
வரும்படியின்மையாலும் க்ஷாமகாலமாகலாலும் தடையாயிற்றெ
ன்றுதனையிலெழுதிக்காட்ட-பெரியவர் இவ்வியாதியொழிந்துசவுக்
கியமானால் இனிமேலாயினும் அதனைநிறைவேற்றப்போது வீரா
வென்றுகூற அவ்வாறுபுரிதற்குத்தடையில்கு ஐனாஸ்இல்லாளிருப்ப
தால் தடையற நடத்தக்கூடுவதினையெயன்றெழுதித்தெரிவிக்கப்
பெரியவர்தேகப்பிரிந்தால் இல்லாளையாவர்காப்பாொண்ண-ஐயர்
வாமிகாப்பொன்றெழுதஅதற்கு அப்பர் அக்கடவுளெப்போதுங்கா
த்தருள்வொன்றுரைக்க ஐயர் அவ்வாறாயில் இதுபோழ்தே இல்லா
ளுக்கும் அடியேனுக்கும்பந்தநிவிர்த்தியாகுமானால் அத்திருப்ப
ணியையேற்றுக்கொள்ளலாமென்றெழுதிக்காட்டப்பெரியவர்ஐய
ரது மனைவியைநோக்கித் தாயே உமக்குமாங்கல்யபிகைகவேண்டு
மாவேண்டிவதில்லையாவெனக்கேட்ட அந்தஅம்மை அவர்பாதத்தில்
விழ்ந்து-சுவாமீ அடியாளுக்கு மாங்கல்யபிகையேவேண்டும்மற்
றையாதொருசம்பந்தமும் வேண்டிவதின்று ஆயின் அடியாளுக்கி
ன்றிவரம்கொடுத்தல்வேண்டும் அவற்றுளொன்று-பிணைமாத்திரம்

அடியாள் கொடுக்க அவலோற்றுக்கொள்ளல் வேண்டுமென்பதும் மற்
றையது அடியாள்-முன்னரீங்கியமுற்றால் அவலோடக்கம்செய்ய
வும் அவரீ அவ்வாறு ஐக்கியமுற்றால் அடியாள் அடக்கம்செய்யவும் வே
ண்டுமென்பதுமேயாம் என்றதிகவாராயைபுடன் சொல்லிக்கொள்
னப்பெரியவரீயவரீயவரீயோர்க்கிவற்றிற் குத்தரம்பாடுதென்னையரீஇ
ய்வாரே மனைவிநம்மை நாமதுதிருவடியில்வைத்து நமஸ்கரித்து ஒ
ப்புவித்தால் ஒப்புக்கொள்ளுதின்னேன் என்றெழுதமனைவியும் அவ்
வண்ணமே பரிவுடல்புரிந்து, சரணஞ் செய்து நிற்கப்பெரியவரீய
வருக்குத்தமது திருக்கரத்தால் வெண்ணீறுதரித்து நீவினொழுந் துண்
நாணஞ் செய்து சிவபூசையைமுடித்துப்புகிப்புக்கொண்மினென்
னஅக்கணமே அந்நோய்நீங்கி ஐயர் நியமங்களை முடித்துக்கொண்டு
பெரியவரீக்கமுதளித்துத்தாமும் அருந்தினர் பெரியவரீஇதுமுதல்
திருப்பணியைநடத்துமென்று கூறவுடையார் நாளொன்றிற்கு ஒரு
ரூபாய் கிடைத்தாலன்றிப்புக்கொள்ளத்தக்கதில்லையென்று ஒரு
ரூபாய் துஅவ்வாற்றினே நாளொன்றுங்கிடைக்க-கருங்கற்பணி மண்
டபம்நிறைவேற்றிவர முருகேசத்தம்பிரானவர்கள் அம்மண்டபத்
திற்கவாயியையெழுந்தருளப்பண்ணித் தெப்பவற்சவம்தரிசித்தல்
வேண்டுமென்றொரு நாள்சொல்லவினாந்து அம்மண்டபப்பணி
யைநிறைவேற்றிஅத்திருவிழாவும் நடத்தத்தெரிசித்துதிருமயிலையி
ல் ஐயர்மீண்டெவந்திருந்தனர்.

அங்ஙனமிருங்குங் காலத்தில் முருகேசத்தம்பிரானவர்கள்தம
க்குச்சரீரமெலிவுற்றது நோக்கித் தாழம்பூர்ப்பாளையப்பட்டுபோத்
து லெட்டியாரீவெங்கடிகுருஷ்ணப்பநாயக்கொன்பவரீகட்டுத்தம
துதேகமெலிவைத்தெரிவித்து நமதாதினத்திற்குரித்தாய் ஆண்டவ
ரீநித்தியநைமித்தியங்களைச்சிறப்புறநடத்திவரத்தக்க வோர்பிள்ளை
வைத் தாங்களேயோசித்துவருவித்துத்தரல்வேண்டுமென்ன அபி
பொழுதே அவ்விருவருள்வெங்கடிகுருஷ்ணப்பநாயக்கரீபிரயாண
மேற்கொண்டு செல்வன்பட்டினத்தையடுத்தெந்தாத்நிமிப்பேட்
டைசேரிந்து அங்குமுத்துவீரப்பமுதலியாரீ கிருகத்தில்வந்திருந்
து திருப்போரூர்நீராழிமண்டபத்திருப்பணியைநடத்துகின்றவர்
யாரீ அவரீஎங்கிருக்கின்றனொன்னமுதலியாரீ அன்னொளையானநிற்
துணை அவரீவசைப்பது திருமயிலையென்று நாயக்கரது வேண்டு
கோனால் அன்றிரவிற்பத்துநாழிலகக்குத்தம்பாலிருந்தஓர் பெரிய

வரிடத்தில்-ஐயா இங்கே ஒரு பிரபுவந்திருக்கின்றார் நானாயுதயத்தில் அவருக்குப் பிரயாணமாகின்றார் ஆதலால் இப்போதே யிங்குவந்தால் திருப்பணிக்கு யாதேனும் தக்கபிரயோசனங்கிடைக்கலாமென்று வீரபத்திரையருடன் சொல்லுமென்று சொல்லிவிடுத்து ஐயரை அவ்விரவில் வருவிக்க-நாயக்கர் ஐயரை நோக்கியஞ்சலித்துத்தாம்திருப்போரூர்த்தேவஸ்தான ஆகினத்திருவரல் வேண்டி மென்ன ஐயா அஃது நம்மாலாவதில்லையெனவும் நாம் முயன்றிருக்கின்ற திருப்பணி நிறைவுபெறின் அஃதே யமையுமெனவுஞ் சொல்லி மீண்டும்திருக்கையில் தண்ணி அழுது கொண்டு தெருத்தினை மேற்றனியாயுட்காந்திருந்து அவ்விரவில் தம்மைச் சிந்தாத்திரிப்பேட்டைக்கு வருவித்து வினவிய விடயத்தை நினைத்தாருலமுற்று ஆண்டகையெண்ணிச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கையிற் சாக்கிரசொற்பனம்போலப் பிராணசிதியான ஒரு * கனவுகண்டு விழித்துக்கொள்ள ஐயருக்கு ஆராமையுங்கண்ணீரும் உண்டாகியுடலங்கம்பிதமுற்றுவருந்த அந்நிலையில் மார்பு நோயுண்டாயிற்று அந்நோயால் உட்காந்திருக்கவும் சயனித்துக்கொள்ளவும் திறந்தகடக்கவசனிக்கவுங்கடாமல் கொடிய தொந்தரையுண்டாகி முருகக்கடவுளைத்தியானித்து ஐயனே நென்னை ஆச்சரியம் தேவரீர் சந்திதானம்வர அடியேன் தெரியாமையாற்ற டைசொல்லினேனென்றோ விற்றோ யையே விச்சோதிக்கின்றனரீர் அஃதே திருவுளப்பாங்காயி னிக்கணமே வருகின்றேன் இத்துன்பத்தை விவரித்திசையதருளல் வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்துத்திருநீறெடுத்தனித்துக்கொள்ளும் சுடரோன்முன் பனித்திவலைபோல வ்வி யாதியிருந்திடந்தெரியாதுநீங்கிற்று.

வேங்கடகிருஷ்ணப்பநாயக்கர் முருகேசத்தம்பிரானவர்களிடத்தில் வந்து நீராழிமண்டபத்திருப்பணி நடத்திவருகின்றவரை ஆகினத்திருவருகவென்றழைத்தால் வரலிசையாதென மறுக்கின்றனராகையால் தேவரீர்தயைசெய்து அவருக்கோர்திருமுகமய்த்தல் வேண்டுமென்று சொல்லி விருடகொள்ளத்தம்பிரானவர்கள் அவ்வண்ணம் ஐயருக்கோர்திருமுகமும் தாமம்பூரிக்குமீண்டநாயக்கருக்

* கனவின்வரலாற்றை யிங்குச் சொல்லப்புகின் பெருகும் அதனை இப்போது பாடலாகிவருகின்ற சிதம்பரசுவாமிகள் ஆகினத்தார்புராணத்திற் கண்டுகொள்க.

கோர்திருமுதலும் அனுப்புவித்தனர் அவற்றை இருவரும் வாங்கிவாசித்து விடப் பங்களித்தெரிந்தாராயினர்.

இங்குமுத்துவீரப்பமுதலியார், மனிகை அருணாசகமுதலியாரிடம் முத்திய அப்பொன்னும் பெரியவரிடத்திற்சென்று இதுவரை நடந்ததுகளைத்தெரிவித்துத்திருப்போரூர் ஆதினம் தர்மகர்த்தவத்தை அங்கீகரிக்கும்படிவிரபத்திர ஐயரவர்கட்குக்கட்டளை செய்தல்வேண்டுமென்றுகேட்டிக் கொள்ள அத் தருணத்திலுயரும் அங்கு வந்தனர் அப்பர், ஐயரை நோக்கிநீவிந்திருப்போரூர்த்தேவல்தான ஆதினத்திற்குடனட்டலாமெயெனச், சுவாமி அடியேன் சவ்வியமின்றியிருக்கநின்றதாற் பெருங்கவலையின் வயப்படுத்துவிக்கலாமோவென்ப, பெரியவர் அவரைத்தனியேயழைத்துப்போய் நாமக்கு-ஜன்மாத் தரபுண்ணியபலாநுபவமனுபயதால் அதனைத்தடுப்பதரிது ஆதலால்நீவிர் அதற்குச்சம்மதிக்கவேண்டுமென்றும் உடன்படாவிடின் அதுபற்றியின்னும் நாமக்குப் பிறவிக்கிடமாகுமென்று முறைத்து “வாழ்வுவந்ததென்றுமகிழாதே, தாழ்வுவந்ததென்றுதளராதே” என்பதனையும் சொல்லிவிடைதர, வேங்கடகிருஷ்ணப்பநாயக்கரும் தமக்குவந்ததிருமுகத்தைக்காட்டியழைக்க அக்கணமே ஐயர் உள்ளதியின்மீது நாயக்கருடன் போரியில்கணையிதிப் பரிணாமத்தைநண்ணி முருகேசத்தம்பிரானவர்களைக்கண்டுகொள்ளத் தம்பிரானவர்களா ஐயரை நோக்கி, “தமக்கு ஒடுக்கத்தைநேரிட்டிருப்பதால் தேவாலயத்தைப் பூட்டுவாதினத்தையும் பரிபாலனம் செய்யநீவிர் உரியாரதல்வேண்டுமென்றதுகளுசெய்ய ஐயரத்தற்கிசைந்தாராக. அதுபோதில் ஆசாரியவட்டேசமும் சந்தியிந்பட்டாபிடேசமும் * புரிவித்து முத்தக்குமாரத்தம்பிரானனைத் திருப்பெயரிட்டிச் சிவிகைமேல் கிராமப்பிராக்ஷிணஞ்செய்வித்து முறைப்படிதிருமடத்திற்கொணரவிருந்தனர். பின்னர் முருகேசத்தம்பிரானவர்களின் குணில்ஸ்ரீக்ஷணமுகமூர்த்தத்திருவடியிலுலுக்கியமாயினர்.

ஒன்பதாவதுபட்டம்

முத்துக்குமாரசுவாமிகள்சரித்திரம்.

அகண்டபரிபுரணநிரத்சயாதந்தபரமஞானசொருபசித்தராய்முத்துக்குமாரத்தம்பிரானவர்கள் தம்முன்னவர்க்குச்செய்யவே

* சாதாரணவரு வைகாசிமீ.

ஸ்ரீவணமீதியாகினைச் செய் துமுடித்தனர். பின்பு ஆலயத்திற் சென் றசுவாமியைத்தரிசித்துத்தாமும் ஸ்ஹதருமகர்த்தராகியகடம்பூர்சு ரோத்திரதாரிசபாபதிமுதலியாரும் ஸ்தானிகர்களுஞ்சேர்ந்துகோ யிற்சொத்துக்களில் அக்காலத்திலிருந்ததுகளைப்பார்வையிட்டு-கை ஸ்கரியங்களைபும்மடாலயதருமத்தையும் நடத்திக்கொணவெருகையில.

ஆலயத்தில்தரயகர்சந்திதி,வள்ளிநாச்சியார்சந்திதிகளின்மேல் ஸ்தூபிகளிற்செடிகள் முளைத்திருந்ததுகளையெலலாம் வெர்களைத் திருத்தித்தளஞ்செய்து அவற்றின்மேடைமண்டபம் கருங்கற்ப ணிமாத்திரமாகியிருந்ததைத் தளம்படுச்சுஞ்சர்வவாத்தியமண்டப சபைமுதலானதைமேல்ஒன்றாகாகவுயரம்சுண்ணத்தால் செங்கற் பொடிநிறைத்துத் தளவரிசைபுரிவித்துப்பிறகுதிருமயிலைமன்னன் சபாபதிமுதலியாரொன்பவரைத்தாம்-முனிநடத்திவந்தநீராழிபண் டப்பணியைநிறைவெற்றுப்படி ஏற்படுத்தி-அவரால் அத்திருப்ப ணிகுறைவறநடந்தது.

பின்புதம்பிரானவர்கள்நாளொன்றுக்குப்பத்துரூபாகட்டளை நியமித்துக்கொண்டுசர்வவாத்தியமண்டபமேடையிற் சிலதூங்க ருங்கற்பணிநடந்து மற்றது சும்மாரிருந்ததற்கு உத்திரம்போதி கை, பாவுக்கல் முதலியவைமுடிப்பித்தது. அந்தமேற்றளவரிசையு ள் செய்துசுண்ணத்தீற்றுவித்துமாவலிபுரத்திலிருந்துமுக்குதினா க்கால்ஒன்றுமற்றைக்குதினாக்கால் ஒன்றுமாகியவிரண்டினையும்அ திகபிரயாசையுடனவருவித்தாலயத்திற்சேர்த்திருக்கின்றனர்.

அன்றியுத்தம்பிரானவர்களதுமுயற்சியினாலும்பாசகபிரயோ சனத்தினாலும்முற்கூறிய மன்னன்சபாபதிமுதலியாரதுஉபக்கிரு தியாலும்சர்வவாத்தியமண்டப அசுவஸ்தம்பங்களின் திருப்பகணி ஸ்கிரமக்கிரமமாகநடந்தேறிவருகின்றன.

சந்திதானத்தில் அந்தராளம்,மகாமண்டபம்,திரணைமாளிகை, அநந்தபத்தி,சக்காஸ்வாமி,ஆறுமுகமூர்த்தி,தெய்வயானைநாச்சியா ரிசந்திதிகளும்,திரணைமாளிகை, மகாமண்டபம், இருபத்துநாற்கா ல்மண்டபம், வான்மீசேர் கோயில்முதலியவைக்கும் தளவரிசைஸ் தூபிமுதலிய மேற்றிருப்பணிகள்யாவும் திருத்திச்சாத்துப்படிம ண்டபத்திற்குச்சுருங்கற்பணியாவும்நடத்தி, வெளிப்பிரகாரம்அநந் தபத்தியிற்சிலபாகத்தைத்தடுத்ததுத்தளஞ்செய்துமடைப்பள்ளிமு த்துத்தளம்பண்ணி யுக்கிராணத்தை.

செய்துபிரணவசைலையகெற்பகிருகம்ஸ்தூபி அந்தராளம்மகாம
ண்டபம்தேவியார்பாலாம்பிகை சந்திரதானமுதலிய முனிகிலமாகி
யிருந்ததுகனையெலலாம்சீர்செய்து ஸ்தூபிதளவரிசைமுதலியபுதி
யனவாகவியற்றிஅவ்வாலயத்தின்வெளிப்பிரதக்ஷிணமார்த்தம்நெரு
க்கமாக விருந்ததைக் குணபிககற்களால்ஓரங்கள்சரிந்திடாமற்கட்டி
விசாலமாக்கிப்பிரதோஷி வற்சவமுதலியபஞ்சபர்வகைங்கரியங்க
ளைநடத்திவருகின்றனர் ஸ்ரீசுப்பிரமணியசுவாமியிரமோற்சவத்தில்
உபதேசவுற்சவமுட்கஷ்ட்டிவிசாகத் திருவிழாக்களும்கேடமாக
நடப்பிக்கின்றனர்.

தற்காலத்தில் வாகனமண்டபப்பணி நடந்துவருகின்றது.

மடாலயத்தருகிலேலாயுத்திர்த்தக்களையிற் சுந்தரவிநாயகர்
கோயில் தட்டோட்டிக்கட்டிடத்தி விருந்ததனைத்திருத்திக்கருங்கற்
செங்கற்களாற்கெற்பகிருகம்மகாமண்டபம்நிருமித்துப்பரிணாமத்
திலுள்ளவொடுக்கச்சந்திரதானத்திற்குற்றுத்திருமதிலும், கீழ்த்திசை
யில் வாய்த்தபடியும்அலங்காரமண்டபமும்,கிதம்பரசுவாமிகள்கற்
நிதி நாகாலம்மண்டபத்திற்குச்சுற்றிலும்பதினாறுகாலம்மண்டபமா
கஒருசபையும்மேல்தளமும்,கிரமும்,கீழ்த்தளவரிசையும்,நாலாவ
துபட்டத்துத்தம்பிராஸ்சமாதியில நாகாலம்மண்டபமும் கட்டுவி
த்தனர்.

இக்கலியாண்டு நாலாயிரத்துத்தொளாயிரத்தறுபத்துமூன்று
ல்கிரமும்சாலிவாகனசகாப்தம்ஆயிரத்தெழுதூற்றெண்பத்துநாண்
கிலியன்றகித்தாநிவருடத்தில் முருகக்கடவுள துதிருவருளால் ஓர்நி
னத்திற்குமுப்பத்தைத் துருபாகிடைத்தாலல் றிப்புசிப்புக்கொள்வ
திலெயன்றுவிரதமேற்கொண்டு எளிதிற்செய்துமுடித்தற்கேலாத
கும்பாபிஷேகத்தை வேதாகம விறிப்படி ஆண்டவர்க்குச் செய்ய
வேண்டிக்கமதுசங்கற்பத்தின் படிநேராதுஅநேகமுறைபட்டினி
நேராஅப்போதெலலாம் இராயப்பேட்டைசுப்பராயமுதலியாரீரு
மாரர் தெய்வசிகாமணிமுதலியார் தம்பிராஸ்சுவாமிகளது விரதத்
தைக்கேள்வியுற்று அவ்வாறுபட்டினிநேருங்காலங்களில்அதுதீரும்
படியாக வுபயோகமாகக்கடவதென்று சங்கற்பம்செய்தெடுத்த
வைத்தருபாஆயிரத்தையும் அன்றலிறைக்கும்முப்பத்தைத் துவீத
ம்மொழித்தனுப்ப விரதந்தவருமற்பட்டினிதீர்ந்தும்சென்னைமுத
லியநகரத்திலும்சுலந்தூர் தையூர்மேட்டூர் செட்டூர்சூனம்பேரி

செங்கற்பட்டுமுதலியபற்பலநத்தங்களிலும்சஞ்சரித்தும் அவ்விர்தப்படி சேகரித்தஅநந்தநிதியைக்கொண்டு கும்பாபிஷேகத்தைத், துன்மதியாண்டிஉத்தராயணம் மிதுனரவி பூர்வபக்ஷம்எவடிதவாரம்சுவாதிநாளில் யாவரும்வந்து தெரிசித்தாநந்தமுறும்படிஅநந்தவிபவங்களுடன்விசேஷவைத்திய நாதகுருக்கள்முதலியஆதிலச்சவராதிபநேக பிராமணோத்தமபுதிதர்களால் முறைவழுவாதுநடத்திநாடோறும்சமாராதனைமகேசரபூஜைஐதஷணையிவற்றிற் குறைவின்றிச் சூனும்பேரிஆறுமுகமுதலியார். வேதாசலமுதலியார்,கொன்றை-அருஞ்சலமுதலியார் கவர்னர்பட்டனர்-ஐயாமுதலியார்குமாரர் கந்தசாமிமுதலியார். திருவல்லிக்கணி-ஐவுளிக்கடை-முத்தையமுதலியார். செங்கற்பட்டுஜில்லாகோர்ட்டி-வகீல்-சுப்பராயபிள்ளைமுதலியஅன்ஸினர்பலரும் அபிமானிக்க மண்டலாபிஷேகத்தைநிறைவேற்றினர்.

அந்நாளில்முன்னம்வடமொழியிலிருந்த திருப்போரூர்மகாத்தியத்தைஇப்போது ஆலயத்தில்திரபுட்பகயிங்கரியஅலுவலிலிருக்கும் வேதசாஸ்திரபண்டிதஸாப்திகபூஷணரான கிருஷ்ணசாஸ்திரியார் முன்னிலையில்உயர் துருவவேளாண்மரபினராய்விரசைவாகமசிவார்ச்சனாவிரதரா யில்லறத்தைவழுவறநடத்திப்பின்மனத்தறவுநேர்ந்தவராய்ஸ்ரீபுத்தபுரிக்குவந்துமுத்துக்குமாரத்தம்பிராஸ்சுவாமிகளுடன்இங்காமலிருக்கின்றவராய்அங்குதரிசனார்த்தம்வருபவர்கட்கு (நமதுசிதம்பரசுவாமிகளதுஅதுனையின்படிநடந்தசிவசங்கரதேவர்போலத்)திருநீறளித்து-பரிணமத்திலுள்ளசமாதத்திருப்பணிமுதலியவற்றை நடத்துவதற்கதுகுணபூஷணராய்வசித்திருக்கும் விநாயகபரதேசியாரைக்கொண்டுமொழிபெயர்த்தெழுதிப்புரவை-அஷ்ட்டாவதாநம்.சபாபதிமுதலியரால்விருத்தச்செய்யுளாகப்புராணமியற்றிக்-கந்துவல்லபெரியோர்மதிக்கத்தக்கதமிழ்ப்புலமையும் சதுர்வேதசித்தாந்தஞானநூல் சாஸ்திரத்தேர்ச்சிபுடனேநிறையும்பொறையுமிகவரும்,பிரமோத்தமகாண்டம்,ஸ்காந்தசங்குக்கம்,ஸ்ரீசங்குக்குன்றப்புராணம்திருவிருச்சைப்புராணம்,இராமாயணமுத்தப்பாகம்,நமதுதவப்பேராகியசிதம்பரசுவாமிகள்பாடியருளிய பஞ்சாதிகாரவிளக்கம்இவைமுதலிய பலநூல்களுக்குளையாசிரியரும்,திருப்போரூர்ச்சந்திநிநுள்ளறைய நன்குஆராய்ச்சிசெய்துஆதியில்அச்சுப்பதித்திருட்டுசெவ்வையின் கண்மூல்விருந்தகா

மேற்கூறியும் கல்விச்சங்கத்தில் தமிழ்த்தலைமைப்புலமைதடாத்திப்
யின்னரினின் பைல் சதராமின் எனும் தருமநீதித்தனிசிரிமுந்தனி
ய்விபநூர்த் தாண்டவராயமுதலியாரிடத்தி விபற்றமிழ்பயிற்ற)
மேற்கூறிய அய்யிடாவதாநம் சபாபதிமுதலியாரருக்கு ஆசிரியரு
மாகியவித்வான் காஞ்சிபுரம்சபாபதி முதலியாரைக்கொண்டுபவர்
னும் அப்புராணத்தை அரங்கேற்றிவரிவைகள் நல்கி அப்புராணமியற்
நிலைவாதுபிரதம உபாத்தியாயரும், புதுவையிட்டுமுன்னம்பிரசித்த
நாயருந் தலீசைவப்பதிதர்சினியையுபாத்தியாயர்மாணக்கருமா
கிய அச்சுதபிள்ளையிடத்தில் ஸ்ரீசுப்பிரமணியஸ்ரீத்தியுபாசனையாற்
சந்துப்பயிற் றுள்ள அய்யிடாவதாநத்தைமண்டலாபிஷேகநிறைவு
நீந்தினத்தில் ஆண்டவர் சந்நிதியிலநேகர்காணச்செய்வித்து அதற்கு
னும் னுனி னும் பின் னுனி னும் றெடி-அ-சபாபதிமுதலியார்பாடியுள்ள
திருப்போளூர் நான்மணிமாலை, சிலேடைவெண்பா, கலம்பகம், அல
நிகாரபஞ்சகம், யமக அந்தாதி, சதகம், பிரணவாசலசதகம், வண்ணங்
கங்கீர்த்தனங்கள் இவற்றுட்கிலவற்றையச்சுப்பதித்தாங்கேற்ற லும்
செய்வித்தனர்.

பின்பு, குரோதனவாண்டில்தம்பிரானவர்கள றுமதியில் ஸஹந
குமார்த்தர் கடம்பூர்வேதகிரிமுதலியாரும் சேகோதரர் அப்பாசாமி
முதலியாரும் திருப்போளூர்ப்புராணத்தைக்கீர்த்தனமாகப்பாடித்
தருகவெனப்-பு-அ-சபாபதிமுதலியார் அவ்வாறுபாடிவருகையிற்
புராணத்தில்வள்ளிதெய்வயானைநாச்சியார்திருமணவரலாறுசொல்
சுப்படாமைபால் அஃதுயிருந்தால் நனிஞாதலால்-ஸ்காந்தச்சுருக்க
த்தையுக்கீர்த்தனமாகப்பாடிச்சேர்க்கவென்று தம்பிரானவர்களு
ம் சிலபெரியோரும் கூற அதனையும் பாடியதில்வேணபடிதக்கமுய
ந்சிசெய்தனர். அவற்றையினியரங்கேற்றுகக்கமுயன்றபடியிதம்பிரா
ன்கணமிகளது அநுஹுரயாலவையிப்போதுகற்பிக்கப்பட்டுவருகி
ன்தன.

தம்பிரானவர்கள்தொட்டிக்கலை, சிதம்பரமுதலியார்துமாரர்ச
பாபதிமுதலியாரொன்பவமைகாநவமியுபயகாரரர்கதியமித்து அ
கவுற்சுவத்தை வருடந்தோறுமிருந்தகிறப்பாக நடத்திவருவதுமல்
லாமல் அவகைக்கொண்டுசந்நிதிக்கெதிரில் துவஜஸ்தம்பத்தைச்சூழ
ண்டவடியாய் அநேகவிசித்திரநேத்திரோற்சவமாகத்தேக்குமாக்கா
க்கள் தாங்கும்மேற்பாட்பாசத்துத்திராகத்தகட்டுப்பாய்மேய்ந்த

வோர் சக்கரப்பந்தல் நிலையுறவமைத்து இரகிதத்தகடுமேய்ந்த அச்சு வலுந் திபெயர்ந்து அவராற் செய்வித்து நவராத்திரியில் அவ்வாசனத்தி ன்மேற்படுவேட்டைத்திருவிழாவும் நிறைவேற்றி வருகின்ற துமங்குளி வடவண்டைமாடலிதியில் அவருக்கு நிலங்கொடுத்தது பிரணவகை த்தின் கீழ்சாரலில்லுவர்சியர் அண்ணாமலை முதலியாரால் சத்திரமூட்டு வித்தார்போல், பலரும் வந்தினைப்பாறியிருக்கச் சத்திரமும் உட்டு வித்தனர்.

சுக்கிலருடத்தில் மேற்கூறியதொட்டிக்கூட சபாபதிமுதலி யானாக்கொண்டு இதுவனாகிலமாகியில்லாதிருந்தது வஜ்ஜதம்பம்-பிரணவகிரிதியாககைலாசநாதர்சந்நிதியிற்பதித்து அவரால் வெள்ளி த்தகடுபதிந்ததொட்டிலொன்றமைவித்து அவ்வாண்டுதொடங்கியு பபகாரர்களை யேற்படுத்தித் தொன்றுதொட்டமுறையே பவனியா டல்முதலாக ஆனிமாதத்தில் பிரமோற்சவநைமித்தியங்களும் செய் துவருகின்றனர்.

தம்பிரானவர்கள் விபவருஷத்திக்கு நூற்போளூர்க்குக்குணை டற்களையின்கண்ணதாகி விஷ்ணுதேவார்திருப்பதிகள் நூற்றொட்டி ளொன்றாகிய திருவிடவெந்தை, தென்பா லுள்ளமாவலிபுரம், இவந் திற்கும் திருக்கழுக்குன்றத்திற்கும், நடந்த ஆலயத்திருப்பணிகளினு ம்கும் பாபிஷேகங்களும் முறையே அத்தலங்களை யபிமானித்த உ பயவேதாந்தப்பிரவர்த்தகர் வேங்கடாத்திரிசுவாமிகளும், கு-ஆறுமு கமுதலியார் ருத்ரகோடித்தம்பிரான் முதலானவர்களும் வேண்டி கோள் செய்யச்சகலவிதமுயற்சியும் உதவியும் செய் து அவற்றையும் நடத்தினர்.

மேலும் தம்பிரானவர்கள் தமது பவகைமுயற்சியினாலும் ப கீதிமாண்கள் புண்பவான்கள் முதலான ஆத்தமர்களைக் கொண்பும்புரீ சுப்பிரமணியமூர்த்திக்கும் வள்ளிதெய்வயான நாச்சியார்க்கும் அ டிக்குப்பதக்கங்கள் மகாகண்டிகை, பொன்னரிமாலை, மணிக்கடகங் கள், தலைக்கோலம், ரத்தந்திரதம்பைகள் முதலிய அநந்தம்பொன்ம ணித்திருவா பரணங்களும்கொள்ளிப்பாத்திரங்களும் கிளைவிளக்கங் களாகியவும் தேர்ச்சிவமுதலியவும் அமைவித்த துமல்லாமல் ஆண் டவர்க்குச் சில ஸ்திதிகளும் சம்பாதித்து உத்தியாவனம்பூற்றோட் டம் தடாகங்களும் உண்டாக்கியிருக்கின்றனர் இன்னும் முத்துக்கு மூர்த்தம்பிரானவர்கள் செய்திருப்பவர்கள் பலவுள்ளனர்.

௪0 திருப்போரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகள் சரித்திரம்.

இவற்றடல்திருப்போரூர்வண்பாஅத் தனி-கலித்துறைபற்
தாதி, பிரணவசைலமாலை, ஸ்ரீசமாபரிமாலை, புத்தபுரிமாலை, தூதாவிதி
ய்கவள், அநந்தகீர்த்தனங்கள், முதலிய பலகிரந்தங்கள் தூதனமாகவி
யற்றியரங்கேற்றியச்சப்பதித்துபாவர்க்கும் பத்திமையின் நும்ப
யினாவிருத்தியெய்துகொண்டி ஆறுமுகம் துணையென்று வலத்திருக்
கின்றனர்.

இதுமுதல்நடக்கும்மற்றவையின்னர் த்தொடங்கி எழுதித்தெ
ரிவிப்பதில்பாவர்க்கும் விசைமாகவிளங்கும்.

சிதம்பரசுவாமிகள்

பரம்பரை

பெயர்.

திருநகரத்திரம்.

க. சிதம்பரசுவாமிகள்.....*	வைகாசி-விசாகம்..... *
உ. சிவசங்கரசுவாமிகள் ...*	மார்ச்சி-பூட்டாதி *
க. முத்துக்குமாரசுவாமிகள்	ஆனி-பூராடம்... ..*
ச. சிவசங்கரசுவாமிகள் ...*	கார்த்திகை-திருவோணம் ... *
டு. முத்துக்குமாரசுவாமிகள்	
சு. சிதம்பரசுவாமிகள் ... *	ஆடி-திருவோணம் *
ஏ. சிவசங்கரசுவாமிகள் . *	ஐப்பசி-சதயம்.....*
அ. முருகேசசுவாமிகள்... *	வைகாசி-மிகுசீரிடம் *

இச்சரித்திரங்கள்

சி த ம் ப ர சுவா மி க ள்

ஆதினம்

க - ஆம் பட்டம்

முத்துக்குமாரத்தம்பிரான்

அவர்கள் தந்த பிரதியிலிருந்து
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

அ திருக்குறையைப்பற்றியுரைப்பதற்கு

பாண்டிநாட்டில் பழங்காலம்; பதம் கடந்த உண்மை பொருள் தம்-
பழங்காலம் கடந்த தன்மமும், அறியேனா-சிறிது மறியாத என்னை, இ-
உன் அடியார் உயர்கூட—இப்போது உன்னடியாரோடு, உயர்கூட, என்-
புரிந்த இவைய அருள்—தேவரீர் திருவுளத் தலைத்தலையி-
நன்று—நன்றியுருத்தது நன்றியுருத்தது.

நின்ற, நிலைத்த என்றபொய்ச்சத்தின் நின்ற நகர தகை
நிகழ்காலத்தின்மேலும் எதிர்காலத்தின்மேலும் நிற்றல் “திருவா-
வுமமை என்னுஞ் கு-இல் ஈங்கே-என்ற மிகையால்” உன் நின் எ-
ண்ணம் புரிந்த ஒருசொன்னீர்மைய, நன்று நன்று வியப்பு-
வந்த அறிக்குத்தொடா, உம்பா உவ்விடம் இது இடவாகுபெயரா-
மெனின்றது.

எழுசீர்க்கழிநெடில்வந்தம்.

நாயகன் முகுந்தன் சததளப்பொருட்டினுள் முகனென்னவீற்றிருக்கு-
தாயவன்கருவைகளாநிழலமர்ந்தோன மூனையடிப்புகழினைவழுத்தீ-
மாயிருஞாலமெடுத்தெடுத்தேத்தவரம்பெறும் துரநாவலர்கள்
சேயிருவிசம்பிற்கற்பகநீழற்செல்வமுவேண்டிவதிலையே.

(இ-ள்.) நாயகன்—இறைவனாகிய உருத்திரனும், முகுந்தன்—திருப்-
பும், சததளம் பொருட்டின் நான்முகன்—நாமதளங்களை யுடைய தாமரை
பொருட்டில் வசிக்கும் பிரமனும் என்று கூற, வீற்றிருக்கும் தாயவன்—நிகரி-
றியிருக்கு விசத்தேகமுடையவனாகிய, களாநிழல் அமர்ந்தோன்
நிழலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற இறைவனது, துணையு-
ருண்டு திருவடிப்புகழ்ச்சியை, வழுத்தி—அடுத்தது துதித்தது, ம-
பெரிய நிலவுலகிலுள்ளோர், எடுத்தது எடுத்து ஏத்த—எடுத்தது—திருக்களா-
பெறும்—வரம் பெற்ற, மதுரநாவலர்கள்—இனியதலையுடையவர்களு-
சேய் இருவிசம்பில்—மிகவும் உயர்ந்த விண்ணுலகில், கற்பக-
உம்—கற்பக நிழலில் வசிகளும் இத்திரசெல்வத்தையும், வேண்டி-
வேண்டார்.

சிறுத்தி, திதி சங்காரமென்னு முத்தொழில்களையும் இவ்வது இலை-
பொருட்டு நடத்தத் திரிமூர்த்திகளாய்த் தனது கிரியாதியின் த-
நின்றருளென்பது தோன்றத் தனது எண் குணங்களில் ஒன்றாகிய
பும், அவனது புகழ்ச்சியைத் துதித்து வரம் பெற்ற அவனது
விரும்புவோர் திருமால் முதலிய பதங்களை வேண்டி
மந்தத் தழிதிய ஏச்சவும்மை தந்து கற்பகநீழல்

